Otto Schneid
Papers

The Covenant of the Bridge
(Berit ha-gesher)

60142

92

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ב ר י ת   ה ג ש ר

דרמה

גרעין הלב.
דרמה.

א.

אנדריאס. גננה, עורת. מסכנים. אולגה. (מאחר לגדר)

מקהלה
לבד נריע
נודה ונרן
על אוצו שהשפיע
ומדבר הביון.

לבן הרקיע
שירנו נאמר,
נשמיע, נריע
יקר לנהר.

אנדריאס
הנהר, הנהר,
מרקיע, מזהר,
משקה ומגיא
טובק בא אלי.

מנחם בשאון
על לבות הבטון,
בזמר גלים,
ידיד הבלים!

גננה ועורת (באות)

הגננה (אל העורת) אין מה להוצות. הלא אמרתי לך, שגם אני הולכת הנה.

העורת היש פה כבר מישהו?

אנדריאס אלא מה?

העורת אני באה בפעם הראשונה.

אנדריאס רק עכשיו שמעת על אולגה?

העורת לא. איש לא הכיר אותה כמוני. ~~אני~~ (הייתי) כמו קרובה אליה. עם זאת... חידה היא לי. אנסה לתאר אותה. לשם זה באתי.

הגננה היה לנו מזל. מראות טובים עוד פניים. שב פה. (יושבות) למה באת לבדך? ~~אין~~ חבר אין לך?

העורת (בהסוס) יש לי, אבל.. לא אמרתי לו שלום.

מסכנים (באים, יושבים על מערות, מגרגרים מדברים בקולות נמוכים)

העורת מה רוצים כל אלה?

אנדריאס להציל את שאריתם.

העורת רק אני לא אציל עוד מה שאבד ממני. את אור העינים אין להחזיר.

אנדריאס אבל אולי את אור האמונה?

העור אולי.

הגננה נחמה כמותה בהצלה. אין כדי טוב מנחמה.

מישהו באתי לשאול אותה, אם יש עוד איזה מין חיים אחרי המות או אם חי אדם רק פעם אחת.

אנדריאס אני חושש מאד, שיש חיים רק פעם אחת, שאינם חוזרים ושום דבר לא יחזור. כל מה שיחלוף רק בעולם הזה או בכלל לא.

מישהו אומרים, שהיית צייר.

הגננה מנעורי אני מקוה לחיים שאחרי החיים האלה.

מסכנים חדשים (באים, מתיישבים)

העור למה כל כך צר ועל כך מר לך בחיים האלה? הלא אור לך.

הזקן לראות — זה לא הכל. יש דברים שמותר להיות עור ובלבד שלא לראותם.

מישהו זה הוא.

הזקן מימי ספגתי כל רע. אינני זוכרת, אם היה לי פעם יום טוב ואין לי מושג, על מה נענשתי כל הרגל. בכוונה בטוח לא פשעתי.

מישהו טוב לא היה לך אף פעם?

הזקן בילדותי ספגתי מכות כשהבאתי פחות מדי נדבות. כשהלכה אמי, מרב רעב ומחלות ומכות, באו אחרות שעינו אותי עד שנמלטתי. אחר-כך הביא בעלי מכות שאגום לחם. ~~ילדים [illegible]~~ (ילדים) נולדו לנו [illegible], הנה עלה לי [illegible]. כשגדלו לא יכלו אלא לנגוע אותי. מכס, בני הגדול, למד לנגן במגרות מסכנות ואותי [illegible] מן הבית החוץ. כשאני רואה אותו, ואמבאה אני מפחד ומבושה. מעודו לא הסכים לשמוע דבר שאמרתי. לפנים האמנתי, שאוכל להחזיר אותו מחיים כאלה, כשאך אדבר אתו. אבל מכס ירש את הבזנים הסרבנות מאביו. אפילו מלה אחת לא הספקתי לומר לו כל הימים. אינני מכיר אותו, ואיך שונא אותו. ספק, אם אני מכירה אותו, כי אינני יודעת, אם יש בו הגרעין הטוב שיש בכל אדם.

מישהו הלא אולגה אומרת, שיש הגרעין הטוב בכל אדם. למה לא הבנת את העיקר?

הזקן אולגה בודאי לא הכירה את מכס.

מישהו אם הכירה את בנך או לא — הגרעין ישנו. אני מאמין את אמונתה.

קולות גם אני.. גם אני.

מסכנים חדשים (באים) גם אני.

העורת — גם אני מאמינה לה, כי זכרונותי מלבישים אותה. גם עיני ראו, ראיתי חיי אדם, ועוד לא רב עבר מאז נתעוררתי, מאז סינורתי יד אדם.

מישהו — בעד מה?

העורת — בעד לא כלום.

מישהו אחר — איזה אדם?

העורת — בעלי (לאחר הפסקה) [illegible] אם אוחו בוא הבינש [illegible] מאמתיו וקנאותיו [illegible] או אם [illegible] של אותו. [illegible] רשעו הוא נעמש. הוא גבן ובוגד וחרש, ואני החלטתי להיות לו [illegible] אשה נאמנה. אבל הוא לא האמין לי. בחשדנותו גם לא חסרו יסוד..

מישהו — איך זה?

העורת — [illegible] אם זה חטא [illegible] שלם נפש ובגוף. [illegible]

מישהו — ואחר-כך?

העורת — [illegible]

העורת — [illegible] שאני לבי, [illegible] ואסביר לו כל [illegible] כי [illegible] לבין, [illegible] את [illegible]. אולי לא הספקתי, אולי לא השכלתי. [illegible] לא ראיתי עוד, לא את הילד ולא את העולם, וכשעיני רים בחושך. (וגלילה חסר ונשארתי) לפעם אמרת.

מישהו — מי יתן לבני אדם את [illegible] הנכונה [illegible] השעה המתאימה, כי זה הדרכה. והמאמין..

הראשון — ארור. כשם שאני ארור כל ימי.

מישהו — אמתי, אתה צייר.

[illegible] — צייר, שם של כל ימי.

[illegible] — מי אשם בזה, אינך יודע? .... גבולות חבשות (בצאור)

הראשון — אני. (לאחר שתיקה) היה היו ימים והייתי אמן וקו עליה ומאמצים למדרגה עליונה. והיו ימים והייתי קרוב לאידיאל שלי. קרוב מאד, ועיני ראות, אך עיני אינן משיגות. אבל מי שהוא גדול מורד אליו או אולי הגבוה, ממני גם לא — עלול איש להתאים את שורות. יש גבורות מגבורות שונות. גם [illegible] להדריך ב[illegible] צולה להיות גבורה וגם פציחות פה. משרוק על טרוק, נעשים חיים כהר-אבנות מאושרת. כשאוכלת אותו חרטה ובושה והוא רוצה להחזיק את [illegible] אל הרומות (וכשאדם) הרעבה בגלגליו ואומר עד שעולם הוא, [illegible] נשאר הוא [illegible] לא עבר, כל ממאלת הצללים [illegible] ותחנו החושך — עד שאופיע קרן אור..

קולות — אולגה! אולגה!

אולגה — (עולה על כיסא בוכן) הוי ברוכים, אחי ואחיותי. לא אשאל איש על שלומו, כי רק בחוק לזכם יש פנים אל לא אשאל על שלום [illegible] כי בכם חסרה [illegible] אין אל [illegible] ואין [illegible] לשאול [illegible] על החושך. [illegible] את [illegible] לכם. הוא חסר הבנה הוא [illegible] בין חי לחי. [illegible] בין היצורים, בין האדם לעינים, בין בני אדם לבין עצמם. הבנה [illegible] גם לאבות [illegible] מיליונים. הלא כולכם יודעים, שהיה [illegible] בין כל בני אדם.

אולגה — [illegible] היא הדרך, אהבה רבה. אם אהבה רבה [illegible] נבלות, שאל את עצמך: שמא אהבתי [illegible]?

הלא אתם יודעים, שבעולם הזה ניפגשו נשמות רבות, בתוכן נשמה אלי האור. ~~...~~ נשאת נפשי אל האושר. ~~...~~ ~~להבדיל לכם~~ להבדיל אתכם לעליה אל מרומים. אני מביאה לכם את האושר ~~...~~ בואנה! ~~...~~ ואני ... הלא האחים והאחיות,
[illegible]

גולית: אין זה הדבר?
(בעודה ...)
אולגה: ~~בעודה~~ הטו אזניכם ושמעו, פתחו לבבכם והבינו!

ב.

~~חדר המגורים של משה~~
~~(...)~~
(חדר-מגורים. אולגה, בעלה הצעיר שומר. היא ~~...~~ מסרגת בקליעה, הוא יושב וקורא.) (פשוט)

הוא (הצעיר): ~~לו לי ...~~ ... לא יכולתי להתפנות אפילו ליום אחד. לא מן השדות ... לשגור ספרים האלה,
ובמחילה אני לא פעם נוהג לשכוח, שבגיל ... ואינני עוד רווק מסכן.

אולגה: אל יחרה לך כך מאבד ~~...~~ המעבר הזה. הבחינה ... ובכלל אין דבר חשוב יותר מה... בדרך, ...
ספרים ... למשאות לבנו, ... לאחת..

הצעיר: (קופץ ממקומו ומחבק אותה)

~~אולגה: ועתה הוסף להרגל. גמרתי את ... באמצע ... ~~ באמנות. ~~... אין ...~~
~~מסבירת לשנינו.~~
~~הצעיר: ... הבית. מסתירים אותך די והותר.~~
~~אולגה: ... כעת אין להעלים ... והאחרי ... פרחים ... ~~
~~(מחבקים ...)~~

ג.

(חדר המגורים של משה. ~~...~~ בבית גם אולגה, צייר) (אנדריאס)

הצייר: בעצם עלי לבקש את סליחתך על התנהגות שאיננה כשורה. אין לי כל רשות להסתכל ככה בך, אבל האמיני לי, אינני יכול אחרת.

אולגה: (מסתובבת הצדה)

הצייר: האמיני לי, אינני יכול אחרת.

אולגה: לא אאמין, כי אפשר פשוט להביט גם שמה.

הצייר: את כועסת עלי, כי את מפרשת את רגשותי וכוונותי לא נכונה.

אולגה: אינני מפרשת כלום. אין צורך להתנצל ואין צורך לשים לב אלי.

הצייר: שימת לבי תיראה לך יותר, כשתביני שהיא נובעת מהרגשותיו של צייר.

אולגה: ~~...~~ מה הופעתי הצבעים והציורים?

הצייר: לך נתן הטבע מה שאני מחפש כל אחר ...

אולגה: לא ידעתי, שטעמו של צייר מול לסעודת כצייר.

הצייר: (בתנועת ידים) הלא את צייר חי. כמעט אין להוסיף ואין מה לגרוע, כדי להגיע לידי יצירה גמורה.

אולגה: יצירה גמורה?

הצייר: הואילי להסתכל — ואני אוכל עלי להוכיח לך ~~...~~ עד מהרה,

אולגה: עולם היצירה זר לי ... ~~...~~, ולא הבנתי.

הצייר: היתכן? כשתראי את ... של ... את מראך המונצח — שום דבר מתחת השמש אינו יכול ...

אולגה: יכול להיות. ~~...~~

~~הצייר: ... יכולה לבוא ...~~

אולגה: ~~אינני יכולה~~ לא אוכל.

הצייר: מדוע, ~~...~~ לא הגיעני לי כל הכנות.

אולגה: אני אשת איש.

הצייר: אמנם ... אולם היכן המניעה? את יכולה לבוא לכאן ... (כוונה אמנותית טהורה.)

מקהלה

לרוע נריע,
נודה ונרן
על טובו שהשפיע
במדבר הבטון.

לכן הריעו
שירנו נאמר,
נשמיע, ~~נלמד~~ נריע
ירד לנהר.

אנדריאס

הנהר, הנהר,
מרגיע, מהר,
משכה ומגיע
טורף בו אלי.
מנחם בשאון
על לזות הבטון,
בזמר גלים
יציג הגלים!

הנהר, הנהר,
המיתם, הנהר

אולגה לבכות. ולולא [הייתי נשארת] אמון גם כן, לא הייתי עוזבת לך כלל.

הצייר אני מבין אותך, את מסכימה?

אולגה לא. אינני רוצה להסתבך.

הצייר באמון את מלכה אתי. במה אותך את עלולה להסתבך?

אולגה לבעלי ידוע כל לבו שלי ואני מכירה כל שנה בחייו. אני אוהבת [illegible] משונה כבאר ייחוס בהבעה אמיתי. בלא גם בעצמך של הופעת [illegible] בפעם הראשונה אפשרות כבאר — זו כל חלק אישי שמעשה יצירה.

הצייר המוכרח בעלך לדעת הכל?

אולגה שאלה כבאר עלולה לעורר [אות] האמון שעוררת. אני רוצה תמיד להביט בעיני ישר, בעיני ובעיני כל אחד.

הצייר [illegible] בשביל כדומה: מה יתחייב מזה הלא [illegible] ליבור דבר מזה, דבר שיאיר [illegible] מאין ואמן?

אולגה (מתחייכת) אני מובנה בגלוי — הסכמי אלה [illegible] לדי.

ג.

(באטליה. [אנדריאס] [illegible] אולגה. הוא נראה בעצבנות, היא נראית מאחורי מחיצה [illegible])

אנדריאס מדוע לא הצלחתי כאן הפעם להגיש גם את שהלב חולם. [מעוזי] לא להרבות זולתו כבאר, כאילו נדרתה מאלו. ולו משים כבר גמרנו את הציורים. כן, גמרנו, כי חלק האורי לך הוא. את [מפיחה] דומה לבי, את מלכיה ואני מוליך לקבל, את חזוני.

אולגה רק ככה אל תדבר. יקר בעיני הציור הזה, לא פחות ולא יותר.

אנדריאס מי יתן ונלי מאשר כל להשלים הכל. [illegible] אני קולט חולשה [illegible] באורבת לי [illegible] כל רגע את הרגעים הבאים [illegible] ואמת לי. אני בא [illegible] ובו לפני את חזוני.

אולגה אל נא תסבך את השלוה [illegible] אני אוהב ואלוה לי. אל עוד [לא] [illegible] כל פרלה בעצבה [illegible] בדרך. אנא (פוסק) [illegible] ואל תעורר בי כל ספק.

אנדריאס חבי שנה בשנה [illegible] בבדידה אני מצייר אותך, אולגה. כאילו [illegible] לראות אותך וכאילו נעשיתי צייר, כדי לצוד מעצבה לעצבה [illegible] הזאת. [illegible] חיי לאמן [illegible] אותך.

אולגה בשלמות את היצירה הזאת, יהיה [illegible] גדול מכל.

אנדריאס אולגה, [illegible] אני, באם אינך מן העולם הזה, באם אינך [illegible] [אכזריות] [illegible] סגורי [illegible] אנשים!

אולגה זכור את ההבטחה, זכור [illegible] לדרך!

אנדריאס (זורק את [illegible] (פוסק) [illegible]) [illegible] אולגה, אני גבר, [illegible] אין לך לב!

אולגה ([illegible]) אל תגרה, זכור את...

(הפינה חונה בצלת.)

קול הבעל לפתוח! ([illegible]) לפתוח - ולא - ([illegible]) (לאחר קול זועם [illegible] לחוץ)

[illegible] בעצבה [illegible] לבאר יאיר! [illegible] לבינן, [illegible]! לכן [illegible] על חוק [illegible]! (אל הצייר) [illegible] עלוב! (אליה) את רוצה לומר לי עוד [illegible] (שתיקה) לא תחללי עוד את [illegible], זונה! (שתיקה, יוצא לאט ככואב.)

ד.

(בפרוזדור, לפני דלת [illegible] אולגה [illegible] [illegible]. [illegible] (ממתח בצלת) [illegible])

אולגה [illegible] [illegible] [illegible] אני [illegible] [illegible] [illegible] אני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אליה קול [illegible]. אולגה [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] לי, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גם אותו.

הצייר בהתחלה תמונה גדולה, צייר-נוף בזיונו, [illegible] אותך, דפקן ברעיון (ציור לבעל, [illegible] [illegible] ואיתי)

להזכיר. ברור לי כשמש: שאתה אורח לחוף הנוף הזה, את במערך כולה, בשלוות ושאתמה, גדולה ונמרצה.

אולגה לא נראה אחרי [illegible] [illegible]. [illegible] ככה מושך [גם] אותי. [illegible]

הצייר בעוד חמש דקות מוכן לראות אותו.

(1)

ו.

(חדר עלוב. אולגה, אח"כ אחרים)

(דפיקה בדלת, אין תשובה, טיפוס רעוע נכנס)

אולגה: מי הכניס אותך?

הטיפוס: אני, ברשותך האדיבה.

אולגה: הכנסת את עצמך – הוצא גם עצמך.

הטיפוס: למה?

אולגה: זה חדרי, צא!

הטיפוס: עד כמה שידוע לי – את מקצועית רשומה. החדר שרשום ברבים. בנמוס כזה מקבל אורח משלם כסף הלא.

אולגה (מרימה כסא, צועקת) לצאת, אמרתי!

הטיפוס (צועק) משטרה! חמס!

בעלת הבית (פורצת) שקט, אדון, [אני מבקשת] לביתי לא נכנסה אף פעם משטרה, וגם הלאה אצטרך לכך.

הטיפוס: אבל..

בה"ב: אני יודעת. היא הופכת את הקערה על פיה. זה שלוש שנים אני מתוודעת אליה – וזמן ברור כזאת עדיין לא נתקלתי. אתה לא הראשון, אדון. היא בכלל לא יוצאת ויושבת פה בחדר כמו עלוקה. ועוד את האורחים ששולחים לה היא מתחצפת לגרש. משוגעת כזאת עדיין לא נולדה. יש לה פה מה שיש לה! עד מתי רגשי רחמים, עד מתי עוד אחכה לשכר החדר? (אל הטיפוס) בוא אלי לפני ש[ו]... [נושאת לחבשמים] כרטיס כמו שמראים מגזרת ... ואחרכך לא בורים ולא יותר, ולא עושה כלום ועוד מסרבת להרויח. אתה כבר על חרפה כזאת? מוטב שלא תתעסק במתורפת שכזאת.

הטיפוס: הגברת בוודאי מחכה לנסיך שיבוא ויתן לה מתנות זהב ועוד ארמון ומכונית אלגנטית. למה צריכה הנסיכה את התשלום הרגיל?

בה"ב: מוטב, אדון נכבד, שתעזוב את הברנשית. אם תטריח את עצמך אל החדר השלישי, תמצא אחת מתוק, בריאה כמו גרולה. היא יודעת להעריך אורחים נחמדים כמוך.

הטיפוס: בוודאי, מה לי להבאת? אמליץ עליך לפני מכרי, הגברת הנסיכה! (הולך)

בה"ב: אני לא אתערב עוד, טיפשה מטופשת. זה שבועיים שאת יושבת אצלי חנם. אם ככה תוסיפי להתנהג – אפילו מטאטא לא ירצה לגור אתך. לא איכפת לי. מצדי את יכולה לגווע מיד. רק לא פה, בביתי. ואם לא תשלמי השבוע, תעופי ללא רחם. (יוצאת)

(שתיקה מאושרת. קול בחוץ „אלטע זאכען")

אולגה (ליד החלון) אלטע זאכען! (ניגשת לארון, מוציאה שמלות, מורידה מלבוש, פותחת אותה ומסתכלת בבגדים)

ה„אלטע זאכען" (נכנס) מה את רוצה למכור, שמלות? את אלה? (מרים ומפיל את הערמה בזלזול) מה תעשי בלי שמלות? (שתיקה)
אמנם, באמת הלא לא צריך שמלות (צוחק בגסות) ובכל זאת צריך שמלות, שיהיה מה לפשוט (מגחך וצוחק). למה את רוצה למכור? יש לך עוד שמלות חדשות? אני לא רואה כלום. כמה את רוצה? אני מתכון (צוחק) לשמלות (צוחק).

אולגה: כמה אתה נותן?

ה„אלטע זאכען": בעד השמלות (צוחק)? אגיד לך. בעד ערמה כזאת משלמים ~~ארבע~~ חמש וחצי..

אולגה: מה?

ה„אלטע זאכען": אגיד לך. מסתובבים גם אחרים, אבל ודאי, גם את המחיר הזה לא תשיגי אצל אחר. אבל אני ג'נטלמן. אני מוכן לשלם לך בעד השמלות שש ויחד (צוחק) שאונה.

אולגה: בשביל מה?

האלטע זאכן: אגיד לך, אני בכלל לא מחזר את הספורט הזה. אני פשוט רגיל ~~...~~ [לצרכנה שלו]. אבל את (צוחק) מעוררת תאבון (צוחק וזורק את מעילו על הספה). רואים רק, שבפעם הראשונה. את עוד יכולה להתרגל..

אולגה: (מתנפלת בזעם פראי) לצאת!

האלטע זאכן: מה קרה, מה הרגז? בשביל מישהו יותר? בבקשה!

אולגה: החוצה!

האלטע זאכן: (אוסף מעילו וכובעו והולך) זה שברי על אב לבי, אבל הסכמתי קנית מזונה! (יוצא.)

ז.

(בית מרזח. זונות, ברנשים שונים)

אולגה: (יורדת מן המדרגות) ~~(נכנסת~~ בהסוס, יושבת)

המלצר: (שם לפניה בקבוק וכוס) איך קוראים לך?

אולגה: (מביטה בתמהון) ~~...~~ המלצר הולך, היא מוזגת לעצמה.)

מכס: (יושב על ידה, ~~#~~ שותה את המשקה מכוסה ~~...~~ ואת האחרית. ~~...~~ הוא מגיש עליה) את אולגה?

אולגה: כן.

מכס: (מסתלק.)

אולגה: (יושבת ומשתאה).

זונה: (יושבת ליד) מה את יושבת כמו צרעת.. את יודעת אילו אנשים היה לך? את יודעת מי ~~...~~ ?

אולגה: מי?

הזונה: מכס! לא פחות ולא יותר. אם הוא יסכים להחזיק אותך, תהיי כמו מלכה. אבל הוא בוודאי לא יסכים. הוא ~~מחזיק רק כאלה המרויחות הרבה~~ לא מחזיק אף פעם גלם, אלא רק כאלה המרויחות הרבה. ~~...~~ מה, לא שמעת עליו? אם על מי שמעת? הוא ~~...~~ — ~~...~~ את יכולה לדעת את האצבעות, [הוא] מהנגבו-חשאל זרק חלון.

אולגה: מהנגבו-חשאל? (קורצת עין)

הזונה: (צוחקת כמו גרמנית) את באמת גלם. כמעט יותר מדי, רק, כמו בכורה. אבל אין אף אחד כמוהו. צריך לרדת עד אור הבוקר, ~~...~~ כמו עשה בלשים, יודע הכל ורואה הכל. לפני שאת ~~...~~ לו את הגשר [כבר] יודע בדיוק, כמה יש לך.

את מרויחי הרבה, ~~...~~ מה" אצלו כמו בגן עדן. הוא אומר עליך..

אולגה: מן האורחים? (לאת השאירה השערות. [נגמ] האורח שלום ושלום ולא - אולפיר ~~...~~)

הזונה: זה לא שלום. אבל מן המשטרה! הוא אף פעם לא מקבל מהם. אולי הם מקבלים ממנו. הוא גם לא צריך לקפוץ ~~...~~ [להציע] ~~...~~ כל ~~...~~ שחורה או אדומה, כי לא חסר לו שלום. הוא רגיל לשמור ~~...~~ [משהו] ולא ~~...~~ כלום. הוא ~~...~~ יודע ומה שהוא עושה. כמו ברזל. הוא חזק מכל שוטר.

אולגה: חזק מכל שוטר?

הזונה: (מסתלקת)

אולגה: חזק מכל שוטר.. ~~...~~ הוא ~~...~~ (מהרהרת)

מכס: (נגש, מציע את ~~...~~ מתחתיה, חולף אותה בנפילתה, אוטומט מנגן [הם] רוקדים, שולחנות וכסאות נזים בצדה.)

~~אולגה: (עם הלם הרקוד) אני רוצה לבוא לבד~~

מכס: אף פעם אינני לוקח טירונית. ~~...~~ אבל ~~...~~ אולי אקבל אותך לאולגה. ~~...~~ (~~...~~) [את אמונה?] (~~...~~ מנגן עם ~~...~~)

אולגה (עם תום הרגוז) אינני מפחדת ממך.

מנס פחד גם לא יעזור לך.

אולגה אינני מפחדת ממך, כי אני מוכנה לתת לך הכל.

מנס לא תתני לי מאומה. אני לוקח מה שאני רוצה ואני זורק את מה שאני לא רוצה.

אולגה (עצוב מאוד) אותי! קח, קח

מנס בדיוק: ישנם רבים, אבל אני רואה נשים ~~[illegible]~~ רבים, אבל אני לואה הגזל! אף פעם אינני לוקח טירוניות. (לאט) אולי [illegible] לאולגה (מכיל סכין [illegible] בגזל פגיעה) הרומי!

אולגה (מפסנת [illegible] שגם לו את הסכין)

מנס לך! (הוא יוצא והיא אחריו. האוטומט מנגן מחדש, זוגות רוקדים. האוטומט נראה מבעד לשמש המאונה בגאה.)

ח.

(בחדר החדש של אולגה. היא ומנס מתלבשים.) ~~(האוטומט [illegible])~~

אולגה מתחילה היה לי נורא קשה לסבול את כל הבחורים והבהמות והבגדים. ~~[illegible]~~ לא עבר זמן רב ונעשיתי אחת הגזוליות. אחר-כך התרגלתי למדתי לחשוב עליך והכל לי. יתר על כן,

מנס אני כבר גומר להתלבש, הבזרבי. למדתי לראות אותם עד כדי כך, שכולם יוצאים מרוצים. יש ~~[illegible]~~ אפילו החוזרים [illegible] אלי מדי פעם בפעם.

אולגה למדתי מהר כי אני מוכרת להם את היום הלבושים ~~[illegible]~~ הם מגיעים לשתות יין ולשתות משקאות. ~~[illegible]~~

מנס בקשי פחות ועשי יותר מהר! [illegible] עתה לך.

אולגה בראשונה נגעלו לי הרבה מטיפוסים המאריכים, ועכשיו גם את סוף [illegible] הגוף ברוח ~~[illegible]~~ כעת אני יודעת להיות מתינה ומענגת [illegible] הבהמות ומיד אחריכך - לבזבז את הבנשלמניות.

מנס אני מלמדי בשבילך שטפו בלאי, התפרנסי, אל תחסכי גשם!

אולגה אני מלמדת את הגרושים הניצים-טמנו.

מנס עוד מעט.

זכרי את הוראותי. בהתחלי גרעפה ~~[illegible]~~ „אסטלאצ". בלילה השני - טיול ברחובות המרכז. את עיקר השיש תפתחי בגרפה „מונטה [illegible] גארדל". ●

אולגה ככה אני ~~[illegible]~~ כבר עובדת בשדה ~~[illegible]~~ לילות.

מנס אין דבר. אני נותן את המסלול לפי השגל.

אולגה אני מחכה יום יום למלה של שבח מפיך.

מנס השתדלי להביא ~~[illegible]~~ היום יותר ממה שהבאת אתמול. עברי את הטמפו עם האורחים הראשונים. עם תום, כשמגיע הבקר, הביטי לך יותר נסיון, [illegible] שום לב הבזבזים כמו נערה שגרה בחדר שלו המעוטה ומחבת ומעונות למצוא מלוה אחר. אבל אחר-כך הורידי מהר את המסכה. בשהיא בין ספוסכים ולא תתני לאיזה רמאי ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ וממשים להבחין השלום. כשהורידי את המסכה [illegible] ~~[illegible]~~

אולגה ואם עוד אשתמש בכל החכמות האלה - האהבה אותי באמת?

מנס ~~[illegible]~~ הרגיעי. לך כמו גלם.

אולגה (לאחר בכיה שתיקה) כשאצבע כל מה שאתה מלמד אותי, תהיה נצח האליפות?

מנס האליפות מתבטאת בסכומים. את עוד רחוקה ~~[illegible]~~ ממנה.

אולגה (בלחש) אני רוצה להיות האלופה שלך. ומאושרת ארוך תמיד.

מנס מה חסר לך? הלא את כבר מגלה מה שבין כה וכה מגיע רק לאלופה.

אולגה (בקול נמוך) כולי תודה לך, כולי לך. מדוע לא גלית מה יקר לך בשביל לעשות זאת. עבה ושאים!

מנס (צחוק 13) ~~[illegible]~~ שלום! ~~ולכי, הלאה!~~ די! יותר שלום! צאי, הלאה! ~~[illegible]~~ ושרוצו בשבילי ~~[illegible]~~ והם ממש לחולית שלום!

ט

(בחדר השיר. אולגה, אח״כ מרטין)

אולגה יכול להיות שעדיין לא היה כדאי. זה מספיק ללילה אחד. אני יכולה לאחוז הביתה. יפה לי, הוא יהיה [illegible] רצון! אם כי — [illegible] היא כוכב בלתי מושג. אני אפילו מרגישה [illegible] מלים כאלה אל פניו. גם חיוך שלו [illegible] דומה לעצים לשון. אולי אינו יכול לאהוב, אולי היה שלמה מרגיש לו היה מגלה שלבו אהבה. אסור לי לחשוב, אסור לי לפקוח את עיני ולראות. טוב לי רק כשאני עצורה ועוורת. בין הנאות מדומות ובין הנאות של ממש עוברים הימים במהירות כזו, כאילו טעמו שלמות מן השום. אהה, כל זמן יש עוד [illegible]! אולי עוד כדאי? (מרטין בא ונכנס)

מרטין (בקצה השני) כמעט קומתו.. שמא תדמה לה גם בפנים? חורה בשעה כלאת לבבה.. מוזר.. אולי נשארה באורה בלי מלוה? (נגש) אל דאגה, גברתי, ואל תמהון. בוודאי לא נעים לך ללכת לבדך. שתה לכן מאוחרת. אני מוכן ללוות אותך ואין פנאי לדבר עליו — מלבד הנעימות.

אולגה מדוע אתה חושב, שאני נעימה?

מרטין קשה לי לענות לך. דברים בעלים אינני רוצה לומר ואת האמת אינני יכול לומר.

אולגה אתה בוודאי נמרץ?

מרטין רבים חושבים ככה לפי קול הדבור שלי, אבל אין לי קול נמרץ. והמקצוע שלי — פרולה אדם.

אולגה המקצוע שלי — פרולה מרגרה-אדם.

מרטין בכל אל יהיה סקרני, אבל לאמתו של דבר את מסקרנת אותי גם על הרגל הלזה.

אולגה האם אני מסקרנת אותך עוד מלבד?

מרטין אמנם. פניך אינם אלטרואיסם גמור.

אולגה אולי תסביר לי את הדבר?

מרטין הנה ספסל. הם בבר סגור, רק פה אפשר לשבת עוד קצת.

אולגה (נגשת אל הספסל) אני מסכימה. (יושבים)

מרטין במותך מעוררת בי [illegible].

אולגה אני מבינה. ישנים?

מרטין לא. נורא טריים.

אולגה למי אני דומה?

מרטין לאשה.. לו.. סימפוניה בלתי גמורה.. לאשה שאותה אני מעריך ועדיין לא הצלחתי לגמור את [illegible] לגמרי. אני רוצה, אני מוכרח להתגבר על לשעבר הרגש הזה..

אולגה (בבטוי של התלהבות) זה מעניין עד מאד.

מרטין את הלאת הבינה. מרגיש בך תפיסה מעמיקה. לא חשבתי, שאוכל לדבר על הדבר הזה. עוד הרגע לא הגעתי. ולכן האם לא בשאת מעניין אותך?

אולגה אני מרגישה לך בחום.

מרטין אני מכיר אותך כמה דקות או שלשה, עדיין אינני מכיר אותך. ואני מרגיש [illegible] ילדה [illegible] בלבד. (עצמי, ואינני יודע, מדוע [illegible])

אולגה אני גאה מאד על כך. אם כי לא שמחתי לבכות — מה אתה נותן אמון בי.

מרטין זה הדבר. את דומה לה עד כך, את מזכירה אותה. אתה לא יכלתי לדבר כראוי. לא יכלתי, לא היה בא לה הדבר. אתה עם טבעי, כי כמו אני יכול לדבר אתה — בגילוי. קרע ניסורים והיום נפסים באו מאויבינו נשימה ורפאון..

אולגה (מתרגשת)

מרטין: ובעת ~~[illegible]~~ באה אלי הרגשה כזאת, כאילו נתגלה אי הדרנה ונתרבו טעויות גורליות והחיים היו יכולים להתחיל מחדש.

אולגה: (פורצת בבכי)

מרטין: (תופס ידיה) מה לך, אולגה יקירתי! אולי הכאבתי לך במשהו?

אולגה: (ממשיכה לבכות ונשענת עליו)

מרטין: לא ידעתי, האמיני לי, לא יכולתי לדעת, שדברי יעליבו אותך כל כך.

אולגה: (מתאוששת) לא, לא, רק התרשמתי יותר מדי, הכל נראה מאד ילדי.

מרטין: ~~אשאיר~~ אספר לאות ספורי במלה כלמי נגה, שלא תרגישי עוד.

אולגה: לא, ספר, המשך, נהדר!

מרטין: היא בת דת מסורתית-שמרני. האידיאלים שלי הם אחרים. אבל דיוננו היה רק חלק. בדעתי היה גם להתחתן ~~כדין~~ אבל על המונה הבאה לא דברתי. אהבתי ~~[illegible]~~ ודברתי אהבה ללא תנאי. היא לא קראה את מחשבותי והתאכזבה.. והגידה ~~[illegible]~~ כמו נבלה, ולה הגלה אותי ואני התלהבתי עלבון נורא. הרגע היה לחלום, והיא הקפיאה את הבהלה שנשבר

אולגה: מה שלמים אין בחיים יכולים להיות, לו נשארה בין אחד מלב גלוי, הרגע היה הנכון, כמסירות, כאהבה, באמונה (חוזרת ובוכה)!

מרטין: ~~(אוחז את)~~ (נצמד אליה) חששתי, שבשוב הנושא, והיא כאילו חידה. את לי ספר. מביניה אותו היטב, ואני איני מבין אותך כלל. אנא הגידי, ספרי! את אולי משום עזרה לי באמצעי השחרור שלי, אולי את גם אני לעזור לך במשהו. הגידי!

אולגה: אולי אחר. אבל לא היום. אני רק יכולה ~~[illegible]~~ מחוץ סבלנות. אני מוכרחה לספר לך, אתה צריך לשמוע, אשפוך לבי ואת כולי, אבל לא היום ולא מחר. אם אתה רוצה לעזור לי, היה סבלני, אל תשאל הרבה, חכה עד שאספר לך. בסדר?

מרטין: (לאט) אני מוכן.

אולגה: (מתבוננת אחריו ~~[illegible]~~) עכשיו אלך.

מרטין: אלוה אותך הביתה.

אולגה: מוטב שלא.

מרטין: ~~[illegible]~~ למה לא? אולי את נשואה?

אולגה: אספר לך הכל. אהיה כנה בלי גבול.

מרטין: טוב. (~~[illegible]~~ מחבק אותה. היא מנשקת בחוזקה.) מתי אראה אותך?

אולגה: (במלוכה) מתי? מחרתיים? מה יש לך זמן?

מרטין: בשעות הערב אני יכול להתפנות. כאשר נוח לך, אם כי אשתי כעת מאזן.

אולגה: מאזן?

מרטין: כן, לא הספקתי לספר לך, אני מנהל חשבונות. בגלל המאזן שאני גם היום באחור כלה מן העבודה. ומה בעולם עבודתך? הלא אמרת, שלה ~~[illegible]~~ מרטין-[illegible] (בצחוק) אולי אגיד עוגיות?

אולגה: (בהבכות) שאני.. בעל.. אני.. אגיד לך בפעם אחרת.

מרטין: מחרתיים בשבע, את מסכימה?

אולגה: כן, איפה?

מרטין: אולי בקפה „מוריאן"?

אולגה: טוב. איך קוראים לך?

מרטין: מרטין. ולך?

אולגה: אולגה. (נפרדת בחיבה ומסתלקת מהר.)

מ' 3 אחרי שכל ביננו נתקע, והבין שהיא רק בלאים, עם איש מסתם, בעל-מום ואכול רגשי נחיתות. כבה נקרה את עצמה גן ולה, וכדי לשכוח אותי.

הבמתנה

(בחדר אולגה. מנס בפיג'מה, אולגה בבגדי רחוב.)

אולגה אני חושבת, שזה לא נורא ואין על מה להתרגז. עד עכשיו הבאתי תמיד כסף, בשום בית כל כך מרוצה וגם אחראי אמרת, שעשיתי חיל. הפעם (בפשטות) לא שיחק לי המזל וגם עייפה הייתי.

מנס ממה?

א. בשעות היום לא ישנתי כלל. (מתפשטת לאטה.)

מ. למה?

א. אבל אני בשכנות היתה הרבה תנועה. ואיכן עברו לעבודת יומי. אחר-כך גיהצתי לך חולצות.

מ. מי אמר לך לגהץ לי? לא שננתי לך, שיש לך רק יפנים אחד?

א. אבל אתה לא מרוצה מן המכנסה. ~~[illegible]~~

מ. הלפרי, שאבים מרוצה ממך ואל ~~[illegible]~~ תכניסי את אפך בחולצותי.

א. אני גם רגילה לעבודות כאלה.

מ. מפני שאת גלם, וגלם תשארי עד שתגועי, וחבל על כל רגע שאני מבזבז כדי לאלף אותך.

א. הכל מפני שהבאתי היום פחות?

מ. פחות של ארבעים אחוז, ואת הזה רגילה!

א. הלא הסברתי לך, טיפשי...

מ. סגאי פיק. לא ישנת, כי יש לך הצייות אידיוטיות בראש.

א. לא נכון.

מ. לשתוק, פרזיטית ~~הוצפנית~~ חצופה. מי אמר לך להתחיל אתמול בבפה "מוליאון"? מי שלח אותך שמה?

א. (נזכרת אלהרגלה) רציתי פעם לשנות, לגוון.

מ. או להתעסק בספורט בגילו? ולגנות מן הזמן העולה לי ביוקר?

א. איזה ספורט בגילו?

מ. (סוטר אותה) מה עשית ב"מוליאון" כמעט ארבע שעות עם אחד הנראה כמו כבש?

א. (שותקת) פרצוף-הכבש,

מ. השמרי! ושמרי הראשי הלה!

א. (לאט) הוא לא רמאי.

מ. (זורק אותה וממטיר עליה מכות.)

א. די, עזוב, די, מנס! אתה הורג אותי!

מ. (מרפה ממנה) עדיין לא. הנה את הכבש. ואחר-כך אותך, אם תאשימי.

א. (בכבדות) הוא ישלם.

מ. ישלם! ואל תנסי לרמות אותי ולהתעסק ברומנטיקה; זונה ארורה!

א. לא ארמה אותך.

מ. את שלי, רכושי ומכשירי כמו הסכין הזאת (שולף את סכינו ~~[illegible]~~ ותופס אותה באויר) רק אני יכול להרוג אותך, שמחתי לצמיתות!, כל גנב – בזמן בראשו! מי שלא ישלם בכספו, ישלם בדמו. אולי לא ידעת זאת?

א. אני יודעת.

מ. (נרגע) כבי את האור.

א. (מכבה) אור היום [illegible]

מ. עכשיו לישון עד שאבוא להעיר אותך.

בחדר מרטין. הוא, אולגה.

מרטין עובר על ספרו (כמעט) בחיי גלוי ווידוי לפניך, סיפרתי עד גלי די (ועצם) הגבתך הנפלאה זהו כדי להחזיר לי הרבה אך מעל מה שאני מאני. סיפרתי לך יותר ממה שהייתי מספר לעצמי, סיפרתי מה הרגשתי ומה חששתי כל אימתי. אחרי הכרות של שנה ממש את מכירה אותי יותר מאשר הכירו אותי אלה שעליהם סיפרתי לך. רק אני אינני מכיר אותך. עד עתה לא גלית לי אלא את שמך. [illegible], לא שאלתי מפיך אלא רמזים. חייך בלתי רגילים, את נאה ושקטנית ויש דברים מעניינים עליך מאד, מאד. מתחילה ראיתי אותך בעיני בעבר שלי, הייתי בראשונה כמו בשואת הדמות הידועה, רק בלי חולשה ומחשבה הגורליים. רק אחר-כך עמדתי על זה, שבדמות הזאת קרובה אותך ללבי ולא נתנה לי שום זאת של ידיעה עליך כשאת לעצמך. מה מה סבלת, מה חסר לך? אני בטוח, שהייתי יכול לעזור לך, ~~לו ידעתי~~ לו פתחת את חידותיך, כשם שאני נתתי אמון מלא בך. מתי, איפה – מה יש לך פה, מה קרה לך, מה הסימן הכחול הזה?

(הוסף..)

אולגה זה? לא כלום.

זה נפתח שלה אחד. (נוגע בידו את ארנקה, פותח אותו, נדהם ממה שבו, מוצא לבדה את הכסף, סוגר מהר) כמה סבל נגרם בעולם בגלל כסף! אמנם יש לסבול של אדם גם עבודות יותר עמוקים, אבל אלה יותר קשה להבינו, בגלל מטבע אי יכול אדם, כשיש לו יכיב.

מ. לא כלום? זה נראה כמו..

ק. נפלתי מכמה מדרגות.

מ. מתי?

ק. כשהלכתי הביתה מפגישתנו. ~~[illegible]~~

מ. לו הרשית לי ללוות אותך, לא היה יכול לקרות דבר כזה.

ק. אולי הייתי נקלעה בהרהורים.

מ. לו ידעתי את הענין! האם את באיזו מצוקה?

ק. אינני רוצה לשתף אותך במצוקותי, שלא גם לך יש די בכך לך.

מ. חיי די מסודרים. אני סופגן ושמח בחלקי. לו חסר דק העיקר, הדבר שאמנו כבאי לבני אדם לחיות אותו.

ק. מאושרת מכל גביה האשה שתוכל לתת לך את העיקר.

מ. למה את אומרת זאת בעצב כזה?

ק. כי לעולם לא אוכל אני לתת לך את העיקר.

מ. מדוע?

ק. אינני ראויה לך. אינני ראויה לאדם הגון (בכלל) (מסתירה פניה)!

מ. אולגה, אל תגידי לי עוד יותר חידות, אל תצערי עוד יותר באמונך, הגידי לי הכל, נמצא נמצא, ~~[illegible]~~ תראי, שאוכל לעזור לך, בטחי בי, גלי פחד, בלי ביישנות. מצוקתך מהי? אולי כספית?

ק. (לאחר שתיקה [illegible] חלש) כן. בפני יש נסף, כי רציתי לקנות לך מאו פה ונקלעתי [illegible] של מלחמה.

מ. (כמעט בשמחה!) אני מוכן לך [illegible] מוכר לבי על כנותך. ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ לו יכיר.

ק. ידיד! ~~[illegible]~~ (ספק אם) לרחמיך אני רצויה.

מ. אולגה, הבאשה, אני מבטיח לך לב מבין, התפנקי ממה שכל כך מעציב עליך! גם לכל חטא יש כפור. באשר, הפשעת באמת? הבוטי, אני נאמן, אני רק רוצה לעזור לך. ההרגת מישהו?

ק. (לאט) כן.

מ. (מזעזע) את מי?

ק. את עצמי.

מ. (לאחר שהבין מה זו בשתיקה) אולי אני מתחיל להבין. אבל כל עוד ההרגשה יש גם דרך בחזרה, יש תשובה, יש [illegible], יש תקוה.

ק. (בעצב) לא יתכן. אני אבודה. אין דרך בחזרה, אין כח שיציל אותי.

מ. אולגה, מה גרם לאסונך?

ק. היא טבעה בים של עלבון, של השפלה, של בוז.

מ. מי הטביע אותה?

ק. טעות אחת.

מ. טעות אחת הרסה אותה, טעות אחת תציל ותציל אותה.

א. ~~[illegible]~~ (ברשט) והאמת הבאה מהי?

מ. שאני אוהב אותך! (מחבק אותה. התחבקות ממושכת.) בגעתי. השגתי. מאה. ובפי דיבי. (שתי [illegible] ימין לילבי. לילך הלך

א. ~~[illegible]~~ (משתחררת) לא, לא, אל תגע בי!

~~מ. מדוע?~~

~~א. כי אתה טהור!~~

שלוש אני מתגעגע זה נגד. שיראה יותר [illegible] שיהיה טוב יותר, שיעלה על מדרגות יותר גבוהות. ארץ אגנה דיה. וזו ישנה האגדה. ארץ ארץ..

א. לא, לא, אל תגע בי!

מ. (מתרחק) מדוע?

א. כי אתה טהור!

מ. מה ישנו ומה יעשה טהרה, מלאכי?

א. אני אבודה ואין לי האומץ לגרש לחקור מקרבי תקוה כוזבת.

מ. אני יודע, שעכשיו גם מועד ומחרתיים [illegible] מחדרי אביך [illegible] אותך.

א. (~~[illegible]~~לאחר הגלגלה) עכשיו לא. אבל ~~למחר~~ למחרתיים אני מבטיחה לך ויבני מלא.

מ. טוב, אוליה. ועד ~~מחר~~ מחרתיים תשארי ~~[illegible]~~ אצלי אנא בסביבי!

א. לו יכלתי, לא ~~[illegible]~~ הייתי מוכרחה לגרש. כשאספר לך ~~[illegible]~~ הכל, תבין גם, למה הוכרחתי עוד הפעם ללכת.

מ. אני מאמין לך באמונה שלמה. אבל הרשי לי ללוות אותך.

א. לא.

מ. זכרי את נפילתך אצל המדרגות, הפעם בסיוע הכחול.

א. ~~[illegible]~~ אדבר, ~~זה~~ לא יקרה עוד. ועתה להתראות, עד ~~מחר~~ מחרתיים. (עוזבת את המרפסת, מחבקת אותו, הולכת) (דיה בטוח)

יב.

(בית-קפה קטן. אוליה. אורחים יושנים, אחר כך אנדריאס.) (בבגד שחור ...)

א. מלשור אל הבית-הרפואה עוד מוקדם. ~~[illegible]~~ הטיפוסים. אם יהיה לי מזל, לא יכירו אותי פה. מחכה לשעה ישכין לי. מחסה מן הסער, לבל יגלה מה שין כה וכה מוכרחת לגלות לפני אחר. ומחסה מן השקר, [illegible] כשמאים העושים [illegible] אחת עמו. לא, לא [illegible] עוד בגילה, ויהי מה, אסגיר אבותי הנצח, שיכה אותי עד מות. אבל.. לשם מה? אין אחר עוד, כשאני ספוגה בוז, שאני [illegible] ואינו מתנגד? ~~[illegible]~~ עם זה ~~[illegible]~~ אינני רוצה עוד לחיות, עם זה אינני יכולה. איזה משחק אני משחקת! כמה זמן אחזה את [illegible]? די, מה אומר לו בעוד שעה, מה אתן לו? (פותחת תיק, [illegible]) מה? הלא זה מה שאני מרויחה בשלוש ימים! זה תוכה [illegible] לי, אבל מן הגילה – היוליאנה? (צרגש) ואולי? אם אפשר שקרים ובסואה [illegible] לפני את [illegible] באמת טובה – הישעט די, היוסיף להעלות את האגודה מגיהנם? נכון, ככה אעשה. אחזיק את הכסף. אשאר [illegible] את הסכום הרגיל. את השאר אתרים. (מוצאת מחברת [illegible])

האורח מה [illegible] אולי? מה את עושה פה?

א. לא כלום.

האורח ~~אולי~~ לאי-או- אתמה, [illegible]!

א. אינני אתמה.

האורח. אני לא מכיר אותך מקודם רוח כזה. אזמין לך כוסית משקה.

א. הלא יש לי, אל תזמין.

האורח. את לא מבינה, את יודעת מה, נלך מכאן.

א. אני מרגישה לא טוב.

האורח (לוחץ) סוחר הגון לא יעבור סחורה מעולה. יש לי כאן אלבר, לאט! [illegible] הגבורות!

א. אין צורך.

האורח אין צורך! זה הוא. להתראות (הולך)

א. הגילה כגיוה, אין לו גבה, אין לו קרקע. המוקרה להגיע עולו רק רעלמו. אבא, לברוח, רחוק, אל ארץ.. הוא יסכים, אסור לגעת את הגילה, [illegible] את [illegible]. [illegible] לבטחול חיים חדשים, בלי המשיכה הנוראה אחורנית [illegible] פנימה, שאולה. [illegible]. [illegible] אפשר, ידו יד מלאך. לא פללתי [illegible] בלי האגוז [illegible] עוד אור, [illegible] עוד.

אנדריאס (נרגש) דיוקנאות! [illegible] דיוקן [illegible], [illegible] גברת.

א. אין צורך, כבר [illegible] עשויה את דיוקני.

הצייר (בקול רגיל) אולגה!

א. (נרגשת) אני שמחה להראות אתך. [illegible]. מה אומן?

הצייר אין עוד [illegible] לאומן. אני [illegible] צלליות, אני בעצמי צללית. [illegible]

א. מה הפך אותך לצללית?

הצייר השכחת את יום הגורל? שכחת אותו [illegible]? [illegible] כמו בז מאולם [illegible] לעולמו. אז הלכתי אני לעולמי [illegible] והופך את החיים לצללים. החיים מלאים צבע ואינם שחורים. צבע חי עשיתי אותך, שיא הצבע [illegible], ונעשיתי עיוור לצבע, רק צללים אני רואה עוד.

א. [illegible] שוודאי יש לראות אתה גבה. גם עכשיו לפניך [illegible] לי?

הצייר ברגע ההוא בייתי כמו [illegible], לא יכולתי לנוע ולזוז, אך [illegible] לא יצא מגרוני.

א. [illegible] ידעתי.

הצ' למחרת פגן הקפאון, הבהלה, נודע לי כרשת, אצתי אליו, כדי לדבר, [illegible], מטר של עלבונות, הוא זרק אותי חולה, [illegible], נסעתי, המשטרה, [illegible]. [illegible] החלשים נעשיתי כמה איש [illegible] שני וחמישי, [illegible] [illegible] ומכריה [illegible] אחד אחד.

א. ובלונדון?

הצ' [illegible]

א. ופרנסתך?

הצ' [illegible]

[illegible]

א. [illegible]

הצ' [illegible]

[illegible]

א. אולי [illegible]

הצ' [illegible]

א. (בכאב) אולי [illegible]

הצ' [illegible]

א. [illegible]

הצ' אינני חושב, [illegible]

א. אז - מהו [illegible]?

הצ' יש גמה [illegible] אומללים, נצחים, [illegible] [illegible], [illegible] אחרים [illegible], ואכזרים [illegible] [illegible]..

א. אני יודעת: [illegible] לעיני: להכנע, לברוח או להלחם.

הצ' [illegible] יחד היינו יכולים..

א. (בקול [illegible]) [illegible]. [illegible] לבזוז [illegible]. [illegible] [illegible]..

הצ' [illegible]! [illegible]! [illegible]!

[illegible]

א. אולי [illegible]. [illegible]. (לאט) רגע! יש לך מה לאכול? [illegible] ומחזיר לי כשמות.

יג.

(בחדר מרטין. הוא, אח"כ מכס, אח"כ אולגה)

מרטין (משלים את ההכנות לארוחת-ערב לשניים) עיקר שהיא תרגיש טוב, שאם כבר הכל [illegible] תהיה בלי ספק מרוצה. מוזר הדבר, שאינני יכול לחשוב אלא על דבר אחד, שבערב סוף סוף יהיה בלי [illegible] הכתב. מורה [illegible], בלי אחיה, בלי ילידה, רק רב [illegible], אני [illegible] ועגילו לבי אלי. גם [illegible] חידה לי. [illegible] לבוא ולא לבקר? [illegible] עובדת מורה, אך עובדה. מלבד אחר, [illegible] כל הרשאים סוגרים לה את זה? [illegible] ומלים מסתוריות מלוות את מלחמת [illegible]? מאין [illegible] טענה [illegible], אינני ראויה לי? [illegible] עוד יותר הראיתני פרט אחר, [illegible] היה שלא [illegible] ולחכות להסביר [illegible]. [illegible] איום ואחר-כך פחד. מה לה ולשלום כלה, [illegible] גם [illegible] טומאה? [illegible] עדיין לא נפגשתי עם זמות כמותה. אבל, כן, מחושי ונחושי מתעברים. יש בה אילה סוג מתי, [illegible] (כאילו נקבעתי). ויש בה סוד עליון, [illegible] לעולם [illegible]. [illegible] יותר אינני יודע. עוד [illegible] או הביאני ליד [illegible] נכונה. האם [illegible] או אולי היא [illegible] עינים? [illegible] היא [illegible], [illegible]? [illegible] כח ההחלטה וההכרעה, [illegible] מי יודע מה הדבר [illegible] אני ערוך לעזור לה לגרש את מה שמעיק אותה, שאם אינני יודע.. (דפיקה בדלת, אך לפתוח, מכס נכנס) מה אתה רוצה?

מכס את שכרי!

מרטין על מה?

מכס על אולגה.

מרטין אילו שכר? מה לך ולאולגה?

מכס את השכר שאתה גונב ממך. היא עובדת אצלי.

מרטין (מנסה להרגיע) בגלל מה?

מכס בגלל זונה!

מרטין (מתנפל עליו באגרופים [illegible]) [illegible]

[illegible] מרטין. [illegible] נפתחת הדלת, אולגה [illegible] את עצמה [illegible] מרטין [illegible]. מרטין תופס אותה.)

מכס (קופץ חוצה ובורח) משטרה!

[illegible] מוציא מכיסו [illegible], שופך [illegible] עליו,

יד.

([illegible]. אולגה חולה, [illegible]. אחות, אורחת.)

אולגה (מתעוררת)

אחות אל תפחדי. [illegible] טוב בהחלט. [illegible] אמר, [illegible]. הרופא הראשי גם [illegible] מן המשטרה לא לבוא עוד [illegible] ימים [illegible]. [illegible] גם [illegible] אותך בחדר לחוד, כמו [illegible], כי הם [illegible] אותך. הרופא הראשי אמר להם, [illegible] (מיד אחרי המקרה) [illegible] אותך. הם [illegible] יכולים לשוב [illegible]. את רוצה [illegible]? אני הולכת.

אולגה (בקול חלש) [illegible] לי [illegible].. אל תכניסי אלי אורחים.. [illegible].

אחות [illegible] וכה אינני מכניסה, ואלייך [illegible] אסור.

אולגה את [illegible].

אחות אני עובדת [illegible] (כאילו [illegible] את עצמה) [illegible]. אינני שואלת [illegible], לא על [illegible] ולא על [illegible] ולא על [illegible] ולא על [illegible]. [illegible] כל מי [illegible] מושגחת אל [illegible] את [illegible]. [illegible] אין [illegible]. [illegible] אין לו [illegible] את [illegible], ולפסיק הוא [illegible]. את רוצה [illegible]? (יוצאת)

אולגה (שוקעת. [illegible] האחב [illegible]) (בעצב מסביב למטה) [illegible] מופיע מכס, מוציא ממכנסיו את הסכין [illegible] ועונה אותה; [illegible] את ימינו [illegible] או [illegible] ונעלם [illegible]. [illegible] את עצמה לסכין. מכס קורא [illegible], [illegible] אחד [illegible] אחד ומשלימים לו [illegible] ונעלמים. מכס [illegible] אל ידי מרטין, המופיע כמלאך מבולבל. מכס אינני ומרטין [illegible]. [illegible] מרגיש מרטין [illegible] אחורנית ונותן למכס, האורב לו בסכין. הוא [illegible] להגן על מרטין [illegible], הם מתחלפים ומרטין מגן עליה וכן הלאה.. מכס

שורק ואחת (אחת) נכנסת בחברה שהופיעה ... המרלה רוקדים ... מסביב לזוג, עומדים וקוראים: זונה! ... אולגה (מסתגרת) קוראת: זונה! (בחדר הרגהר.)

אחות (~~...~~) מה את צורחת? יש כאן מאד חולים! את רוצה משהו? (יוצאת.)

אולגה ~~...~~ מים!

אורחת (מחוץ לדלת) מי יפריע לי לראות את בתי שלי? מי הבכות להפריע לאם ... מרחוק (בוכה) לראות את.. (נכנסת, ניגשת מהר אל אולגה)

אולגה מי את? מה את רוצה ממני?

האורחת (מהר) ... אולגה, ... בדבר עלול להזיק לך נורא. ... עליך לחזור בך מכל מה שאמרת בחקירה הראשונה. [illegible]

אולגה (לאט) אשמר..

האורחת (הולכת מהר. חשך.)

טו׳.

(באותו החדר. אולגה, הרופא הראשי, האחות, ... אח״כ העורך.)

האחות אם נציגת המנזר ... עדיין לא ... [illegible] ... אנחנו לא יכולים לשחרר אותה. ... והיא זקוקה לעזרה.

הרופא שלשה ימים - זה אמנם מעט, אבל אחרי הפסד דם ... ומחייב עירוי דם.

האחות אבל המלאי שלנו כבר כלה, ... לאה נתן דורשת לה!

הרופא לו היתה מפסיקה את השביתה היום, היינו יכולים לחוס על זמנו. ... עלולה למות אפילו מחר.

האחות כדאי להנמיך את הקול, היא עלולה להתעורר ולשמוע.

הרופא אינני חושש. אפילו כח מעמיקה את התרדמה.

האחות אולי ניתן אותה בכפיה?

הרופא לא כדאי לנסות. זה יביא רק התנגדות היסטרית ויחליש אותה עוד יותר.

האחות יש לי רעיון אחר. אחד מאנשי העתונים ... בחקירה, שהוא מוכן לתת מדמו לעירוי, אם זה נחוץ לה. לכן חשבתי, נשאל!

הרופא ... זה יפתור את השאלה ... אני מוכן להציל ... [illegible]

[illegible]

אולגה [illegible]

האחות [illegible]

[illegible]

אולגה: זה היה.. מיד אחרי הנקמות.. הייתי אז מעורערת ומבולבלת מאוד מרוב צער.

ד"ר: עכשיו אינך מבולבלת?

אולגה: לא.

ד"ר: את יודעת בדיוק מה את מספרת?

אולגה: כן.

ד"ר: (אל הקהל) [illegible] הוא [illegible] בשנה בצורה ברורה ומוגדרת את עבודתו בראשיתה, ואני שאשר לא [illegible] [illegible] (אל אולגה) מי נכנס אליך?

אולגה: האורח.

ד"ר: איזה אורח?

אולגה: (לאט, בלחש) אורח נורא, אורח [illegible] האיש..

ד"ר: כן, כן. האורח הוא האיש שהיה שם.

אולגה: נכון.

ד"ר: היכולה לי לספר מה היה [illegible] אורח?
לא בדיוק, בדאי..

אולגה: ~~[illegible]~~. ~~אז~~ מהמרגשת.

ד"ר: (אל הקהל) (בקול) נראה שזה נוגע, שאינה מרגישה ... מי (אל אולגה) מה עשה לך מנס?

אולגה: הוא בא.. ועמד עלי.

ד"ר: מאין ידעת, שהוא בדיוק רצה לעמוד עליך?

אולגה: כי.. סיפרתי לו על האורח הזה.

ד"ר: מתי סיפרת לו?

או: ביומיים [illegible].

ד: [illegible] את האורח מיצבת? מכמה פעמים?

או: פעם או שתיים.

ד: מה סיפרת למנס על האורח?

או: (מהססת) שהוא נראה מוכן.

ד: באמת, הוא נראה מוכן?

או: (אחרי שתיקה) כן.

ד: כמה שלום לך?

או: (מהססת) אינני זוכרת בדיוק.

ד: האם את בטוחה, שהוא בא שלום?

או: כן.

ד: מדוע ~~[illegible]~~ היו ~~[illegible]~~ באנשים [illegible] בחוץ?

או: אינני יודעת.

ד: ~~[illegible]~~ מתי בא מנס?

או: ~~[illegible]~~ אינני זוכרת את השעה.

ד: כשהיה נוכח, בלכת אותו האורח?

או: לא. הוא בא אחרכך.

ד: ומה עשה?

או: הוא הרגיז אותי.

ד: בגלל אותו?

או: אינני זוכרת.

ד: מאין את יודעת זאת?

או: ראיתי.

ד: ~~[illegible]~~ מיד אחרי שנגרם הבית של הכרם. כך אמרת לנו בעבודתך הראשונה. זאת אומרת גם השמלה הקופצאי.

ל. הזכרת את, מה שאמרת בעבודה הראשונה?

אן: לא בדיוק.

ל. אולי אמרת, ~~…~~ שרצית לבטל את האורח?

אן: ~~אולי~~ (שותקת)

ל. אז – מה נכון?

אן: מה שאני אומרת עכשיו.

ל. לפני צאתך מביתך – האם את מאוד מרגישה?

אן: כן.

ל. מה היה באותו הבוקר? האם [illegible]? (שתיקה) גם זאת אינך זוכרת?

אן: (נרגשת) לא, לא!

ל. האם את מכירה את הסכין הזאת?

אן: (בעצבנות) ~~את~~ בודאי – לא!

ל. בטוח שלא?

אן: (קול רם) אינני יכולה עוד – די!

ל. מבט על השעון, הרשות עוד רגע אחת. (אם כן,) את הסכין הזאת לא ראית אף פעם?

אן: (רוצה להתעלף, בגמגום) את הסכין הזאת לא ראיתי אף פעם.

האחות: (נכנסת) אני מבקשת סליחה. הזמן המוקצב עבר.

ל. ~~…~~ דין כך וכך גמרנו (הוא והפקיד הולכים).

האחות: (נכנסת) הגב' ~~…~~ אולי כבר די מן המנוחה? אמרת לי שלמן, שאינך רוצה להתאבד.

[illegible]

אן: ~~לא~~ (מבוהלת מהרהורים) לא.

האחות: שמעי בקולי, הפסיקי.

אן: טוב.

האחות: יפה! (יוצאת מהר וחוזרת עם ~~…~~ ספל, מגישה את אולגה)

אולגה: תודה רבה לך, זה כל כך טוב. תני עוד.

האחות: אחר-כך. כרגע אסור.

אולגה: במה אגמול לך? באמת?

האחות: כבר הסברתי לך, אין צורך. ואל תשאלי.

אן: לך אולי לא.

האחות: אלא למי?

אן: לאחרים. החלטתי לגמול כל טוב שנעשה לי ביום מן הימים.

האחות: (מתמהמה) את? במה?

אן: יש דרך, לרבים אגמול טובות. אני ~~…~~ לנגד עיני הדרך. רבים אומללים כמוני, רבים אומללים גם ממני.

האחות: סלחי לי, יש לי ברגע ~~…~~ עבודה. עוד מעט [illegible] ~~…~~ לשאת. כשיוטב לך, נעביר אותך אל האולם הגדול,
שם יהיה לך יותר נוח, ובינתיים אולי תנוחי הנה עוד מעט [illegible]

אן: יש אחרים ויש דרך [illegible] כבאי לסלול את כל אלה למאמינות השיטה הזאת, באמונה ובגבורה (הולכת).

המאסר ישאר על חיי עד שאוכל לשחרר אותו. אז נלך יחד אל כל האומללים ונומר להם [illegible] ולבי אומר לי, גם אני אותן,

מטפלת (מכניסים אשה ועליה חולה חבושה, עינים ~~…~~ וגונחת)

האחות: (נכנסת אחריהם) [illegible], הרגעי, הלא אין לך עוד כאבים [illegible] מה שאפשר היה עשינו לך

העוזרת: מתי תוריבו לי מול מני את [illegible] הנורא הזה?

האחות: אולי נתן לך גם זריקת הרגעה.

העוזרת: עכשיו כבר לא [illegible] הזריקות שלכם. את [illegible] מתי תוריבי?

האחות: אינה [illegible]? האינך יודעת, שעשו לך ניתוח, שעשו מה שיכלו?

העוזרת: אבל עד מתי? מתי תוריבו את [illegible]? עד מתי אהיה (בצעקה גדולה) עורת?

האחות: אסור לצעוק. אנחנו עוזרים במה שאנחנו יכולים. המצב עדיין אינו ברור. עד אחר עוד יתברר (הולכת).

העוזרת: אחות!

האחות (נפתח) מה יש?

הזר השאירי אותי, אל תעזרי אותי!

האחות מה? מי ישלח את כל עבודתי? את הכבוד של החולים שלי? (הולכת.)

הזר אחות—

אולגה יש לך פה עוד אחות. אחות - אשה (כמוך) המגינה לך.

הזר מאין את באה?

או אני שומרת פה זה עשרה ימים.

הזר למה את אשה כמוני?

או גם אני מוכת גורל.

~~**הזר** למה את פה?~~

הזר (נזכר בכי) ~~[illegible]~~ איזה גורל נפל בחלקי? מה יהיה עלי?

או הלא שמעת, שמצבך עדיין לא הוברר, כנראה יש עוד תקוה.

הזר ואם ~~[illegible]~~ זה רק תכסיס, נחמת שוא?

או אז תשתדרי להציל (מחדש) את חייך מן ההריסות.

הזר (באי-סבלנות) מה – חיים בחשך? (בצעקה) חיים בחשך!

או מלבד אור העינים יש עוד אורות בעולם. אור אחד הוא הסכוי לעזור לאחרים. ~~[illegible]~~

הזר אבל אני כעת רק זקוק לעזרת אחרים. (המנוול הארור –) לו דקר אותי –

או אותי דקר אחד.

הזר אבל את בחיים, בודאי את חיה ורואה, ואני (בצעקה) לא רואה!

האחות (נכנסת) לבאוני נצטרך לגרש לך עוד זריקה ולשלוח אותך מהר הביתה.

הזר אל מי? אל רוצחי הארור?

האחות הוא נאסר. אמרו שלבגיו גלרדין חמור.

הזר מה איכפת לי! ~~[illegible]~~

האחות מה את רוצה?

הזר הביאו לי את מרטין!

האחות מי זה? זה שלגלו..?

הזר ~~[illegible]~~ הלא אמרתי לכם את כתובתו.

האחות אדרר, מה נוכל לעשות בשבילך?

הזר עשי מהר! הביאי אנשים, הביאי אותו מיד!

האחות (יוצאת).

או (לאט) מי האדם שעשה לך זאת?

הזר בעלי!

או (חוקרת) אולי הוא בעצמו מוכה-גורל?

הזר אמנם (חרש) וגרוע.

או. אהה!

הזר מה מפליא אותך כל כך? ברגע אחד ברגע של מלחמה בחיי. הייתי בעצמי מאד מסכנה ונמשכתי אל המסכן.

או. מה היה, על מה רצה להרגיך?

הזר. על לא כלום. על לא כלום אלה אותו קנאה. אמש בשעה מאוחרת שמעתי ~~[illegible]~~ שאולה, ~~[illegible]~~ מאהב שהיה קרוב ללבי. אבל טור כמלאך השמים ~~[illegible]~~ והוא נאסר ונשלח במאה [illegible] ~~[illegible]~~ (19) הוא לא היה בריא, ~~[illegible]~~ בירתו היתה נעולה. ירדתי בלי מלא חששות ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ומבניות נוצות, וחשבתי כיצד אפשר לעזור לו. ולא שמתי לב לבעלי הארור, שהתחבא ומטה וארב לי, ופתאום.. ~~[illegible]~~ פניו אכולי הקנאה היו המראה האחרון שראיתי, בודאי האחרון לעולם.. לו רצח אותי, הייתי מתה וכו'. ונגבה, (מתיפחת בבכי) אהבה וחיים!

או (אחר שתיקה) אינני חולמת, שצריך תמיד לנחם אדם אומלל. יש והצער גדול כים, וכל מה שאפשר לומר מצטער בשאת, (מהסס) ורק מגדיל עוד יותר. אותי מסגרת התקוה, הוציאי אותה מלבך. בעי, שנוהי תקות-שוא, ~~[illegible]~~ האירו לך את התקוה הבאה, כני שתהיה לך אהבת לגרגל ולצבך. אך מוטב שתשדדי לעצמך את המצב כמו שהוא. בעי, שלאהבת עוד,

את עורת!

העורת מי את, שטן או מלאך?

או לא שטן ולא מלאך, אני רק רוצה להיות אדם.

העורת (דוחה בשקט)

או די, די, זה מעליב, הטבע הטוב נתן לנו זמעות. מי יכול לבכות — איננו ארוך. (19)

העורת הגידי, מה אני, אם לא ארוכה?

או כבר אמרתי לך, את יכולה לעזור לרבים.

הטון למי? במה?

או כמה אומללים יש (מסביב לנו ובכל) העולם! כל אחד סגור, שאסונו הוא הגדול ביותר ורוצים רק מלצרים לו את זה וכל אחד מרפה ידי חברו.

הטון ואני, מה אני יכולה לעשות?

או (לאט) להיות אמיצה ונקיפה!, יראו האחרים את אסונך ואת לבך הגלוי שבור! שיקחו להם דוגמא! למצ[illegible], אותם (עוזבי) עזרי להם לחיות!

הטון (אחרי הפסקה) את טובה — גם אני רוצה להיות טובה.

או אני חולמת על ברית, ברית גדולה, זו של מוכי הגורל.

הטון שוב מרגיזה לבי תקוה, אבל זאת תקוה טובה, כי עתה דאגה אלי אינה בטוחה גם כעין כח. כאילו מישהו את ידי יד חזקה להבריח אותי מחשך. אני רוצה להיות חברתך.

או כל זמן שאת בבית החולים, במטה, ומגלה הכל, אינך מוכנה עדיין את כל אסונך. כשתקומי ותעברי ותשובי אל ביתך, בעצבונות ומוקפת ביום [illegible] גם לגבר. לכפיים לך משלום מאורים. התחילי בהרהורים, לעשות לך תכניות לפתרון כל השאלות. אלה של בנין חייך ואלה של יום יום ושעה שעה. הפרנסה, הדירה, האוכל, הכל.

הטון איזו פרנסה יש לך?

או החלטתי לחסל את שהיה ולבנות לי קיום חדש.

הטון במה את רוצה להתפרנס?

או יש לי כמה וכמה אפשרויות. אני יודעת (עבודות מעשה) קליעה ותפירה, אבל לאלה אינני נמשכת כעת.

הטון אלא למה?

או (בהתלהבות) אני נמשכת לעבודת בניין, לכבישים, לתנורי רצפות, בתי אוש, דירות, דגבים!

הטון למה דוקא? הלא עבודות אחרות יותר נשיות ויותר קלות.

או אולי, אבל אני צריכה כעת רק את אלה. (בהתפעלות) כל עבודת בניין! בניין יסודי לכל..

הטון את יודעת לבנות?

או היטב. במשך זמן רב עבדתי אצל [illegible] כל מיני עבודות בנין.

הטון באמת? איזה מזל יש לי באסוני! אני רק מתחברת מן הימים הראשונים, כל כך לבד!

האחות (נכנסת, ניגשת לעורת, מגישה את המדחום ממנה) מה זה פתאום עלה? אראה לך את המשק הזאת (יוצאת). ספור יפה, ירידה נכרת! (עם מקלות את המדחום מאולגה)

או לא תבוא עזובה לנפשך. הכל בטוחה.

האחות (באה לה [illegible]) את הימים האחרונים בבית החולים צריך לנצל למנוחה ולא לדבר הרבה. זה מזיק נכון?

או מאד.

האחות (יוצאת).

או יהיו לך ידידים, יתואו..

קול האחות אבל רק חמש דקות!

מרטין (נכנס, מופתע למראה אולגה. זאת עושה לו סימנים האומרים, שלא יגלה, שהוא מכיר גם אותה. הוא עונה בסימנים, שהבין. ניגש מהר אל מטת העורת) ידידתי! (לוחץ את שתי ידיה, מחבק אותה.)

הטון אני מאושרת, שבאת.

מרטין מה מצבך? מה שלומך? איך את מרגישה? (סימנים לעבר אולגה, האומרים: אחדי שנכירו לראותך!)

אולגה (עונה בסימנים: שלא אני)

הטון דוקא שמחה על שובה. אור עיני כבה. גם אותך לא אראה עוד.

מרטין (נרגש ונפחד) אבל אני אראה אותך.

הטון סורך לא קחת דמאומה. אבל כעת אתה מדבר עם [illegible] מסכן מאד.

מרטין אל יאוש. אתה לך [illegible] כאחד אחד.

או (מעודדת אותו בסימן).

הטון היתכן? היכרת לחשך האור?

האחות (נכנסת ומגישה מדחומים) נותנת [illegible] את החום. אז [illegible] הדרך עוד [illegible] (יוצאת)

אן (אומרת ע"י סימן: כן, כן!)

מרטין אם ~~אני~~ אותך ~~להגיד לך אות~~ להאיר לך גלג — אעשה כן.

בטי (בקול נמוך) אתה יקר באור, אתה אורי. (אחרי רגע, אל אולגה) בבירי נא, לה מרטין (אליו) ולאת אשה נפלאה, את כל האור שיש בילדרות הכל – גזלתי ממנה.

מרטין אני מבין (סימן לעבר אולגה).

אן (אל הבורח) הלא אמרתי לך, שיבינים לא יחסרו לך. עוד תוכחי לבעת, שבחיים ישים.

בטי זה כבר נכון.

אן (כאילו בררה אל עצמה) (בשמירות) בחיים דומים לעגים לולא לבו אחרי. הם אלים לקחת פתאום את הכל, אחרכך לתת בשפע, אחרכך מי יודע, אחר-כך מי יודע..

בטי כל דברי השכיחו לי את גורלך אתה. מה קרה? מה הסיבה. מהי האמת, איפה היא. אמש, איך הגעת הנה (ואין נודע לך),

~~כל כך מה~~ במהירות כזאת? הגד לי הכל, גם אני יכולה לבעת כל דבר, היא כמו אחות.

N אולי כבר שמעת, שהייתי במאסר. אני חלק מהפשע, מאלבוני קשה.

בטי מה היה?

N הופיע אלי אדם שפל ובעליו אדם יקר עד מאוד, הטיל אותו הבלתי עלבון. אני התנפלתי ~~עליו~~ במגרפים (על המעליב) והוא עלי סכין. באותו רגע נפל אותו אדם יקר ונדקר במקומי.

בטי הוא חי?

~~N~~ (אני סימן מראים)

כן, ואני מקוה, שיחיה עוד הרבה זמן.

בטי ואתה?

N ישבתי עד היום. הפשע מאשים אותי.

בטי לא יאומן, שכלו ישבה. אבל האמת איננו מבינים אותי. העובדות ברורות. עלם הופרדה אשבנער.

N המקרה איננו פשוט. החקירות הרבות שעברתי סובבו בין האור את האלה, אם הסכין היה שלי או שלו. ~~שלו~~ ~~כמדו הבצאה הבאות מארב~~ כנראה ~~שעצבים~~ (מגיסים) עצבים נקשר. יש לו בשלל הרשם של בעיפיה מאורגנת. אומים הגיעו אלי ~~יש~~ ~~פתאון~~ בית המאסר.

אן (נבהלת)

בטי והאדם היקר?

N אני מאמין, שעבודות הצילו אותי.

אן זה בטוח.

בטי גם אני חושבת. הלא שחרורך מראה, ~~שאתה אשם~~ שהמשאה איננה מוצלחת של הכרעה.

N. לא, שחרורי איננו מוכיח כלום. בכל עת יוכלו לאסור אותי מחדש.

בטי איך שמעת ~~עליו~~?

N כשיצאתי לבאר מצית הסהר, נמסרה לי הידיעה הטלפונית ~~[illegible]~~

האחות (נכנסת) הזמן עבר, סלחו לי.

N (הולך) הייי בריאה, היתבריאות, אשוב ~~[illegible]~~

אן (אחרי הפסקה) מה תגידי עכשיו?

בטי אני כשכורה. עכשיו אני יודעת, ~~אשר~~ אשר לשאת את אסוני. רק דבר אחד איננו נותן לי מנוחה.

אן מה?

בטי אולי הוא חוזר אלי מתוך רחמים? הלא זה גרוע מכל. עלם ברעיון הזה לורש בי כמו..

אן לא ולא. שמעתי הכל וגם ראיתי. כל היחס אתכי ואליכם.

האחות (מופיעה עם פרחים) ראי מה הגיעו. (מגישה אותם לאולגה. אולגה מוציאה מתוכם מכתב ומגישה אותו אל בטי)

אן הוא בשבילך.

בטי מתי הספיק? קוסמשבה! אני כחולמת. (שותקת. הפרחים נופלים מידיה)

אן את שומעת? (אין תשובה) לא היית, אחות אומללה. אל תבעי את כל המציאות הזאת, לא היית כזה מחר. באמיניך, הקניי רק אני חלקה לאחי, כדי לשאת הכל ~~[illegible]~~ ולהבין לעובדות בעיניים. (פותחת את המעטפה, וקורא)

"העירך חסר, השלימי!" והנה במעטפה עוד מעטפה וגרועה. ~~[illegible]~~ הכל שקול. העובדות עורה אמון, לבן יחדו אותה מיד. כרגע הוא בסכנה איומה. אני מוכרחה לתקן את המשגה. אציל אותו כל מחיר. (כותבת. לאט) אחרי החקירה נזכרתי, שאת הסכין ראיתי יומיים לפני המעשה אצל מרטין. ~~[illegible]~~ מה הם חושבים ומה הם רוצים: אם מרטין יימצא אשם, יחליט הבכור למעשה סלוק מרטין, והוא יקבל את הכל או שיצא או ולא זכאי בהחלט עם עורך החיים כל... ואם מנו יימצא אשם יחליט המעשה לנסיון לרצח אגב רציחה בלע, וזה עלול לעלות לו ~~[illegible]~~ (כמה) (שנים) שנים. לכן לא ירגיש משום דבר. יכירה נאמנה מצאת, מרטין! (סוגרת את המעטפה), כי גם אני לא ארגיש משום דבר.

~~(סוגרת את המעטפה)~~

„אם יאשימו את הנאשם, צפויו ענש קל על פלוגה מיני. ואם את שומרך יאשימו, צפויו הרבה על תקיפה אלמה ורדיפת (השמרי) בלבד. הגני הם משפט." (קוראת את הפרק) בנתיי. הם מתבוננים בה ולא יורגעו משום דבר. גם אני לא ארגע (משום) מדבר. ידידה נאמנה מלאה, מרטין. בשל מחיר אבדל אותך.

ט״ז

(דבית המשפט. חבר השופטים, המושבעים, קטיגור סניגור. (מרטין) על ספסל הנאשמים. בעדים מכס, (אחל) אולגה)

השופט הנסיים בזה את העדות הזאת?

הסניגור עוד שאלה קטנה אל העד הנכבד. (שמני המשפה ביתו) אחת העובדות שאין עוד ספק היא, שהעדה שחברה הנאשם שלש פעמים. זה יוצא מגדר הנהוג בסוף הזה. לכן מוכן לבי הגדול של העד הנכבד (הזה כיון) הנגוד .. או.. נואה? או שנאה? לא כן? אלה אני רגיל.

מכס זה לא יוצא מגדר הנהוג. (בחולצה) אלה קרה לה לעתים קרובות. זה המקצוע, זאת השגרה.

הסניגור די! אני מקוה, שכבוד המשפט ישקול כראוי את — משקל העדות הזאת וישוב ויחקור, מי צריך להיות הנאשם ומי..

השופט העדות (כאולה) אין מקום (עוד) לחקירת עדים. (אל מכס) אתה יכול לשבת.

מכס (יושב)

השופט הואיל ולא הוגשו הצעות אחרות לסדר היום, נפתח עתה בחקירת העדה המאשימה. (נא להכניס אותה. (אולגה באה.)) בגרו לגו

אירע הדבר, לאן הלכת מדירתך?

אולגה אל מרטין.

השופט האורח?

אולגה כן. כבר קוראים..

השופט אינני מבין. ככה נקרא שבדירת הבית.

אול כן.

השופט הנפגשת אתו כבר קודם?

אול כן.

השופט כמה פעמים?

אול. שלש.

השופט כמה זמן אחרי שנכנסת אל דירתו קרה הדבר?

אול (לאט) זמן קצר אחרי שבאתי.

השופט כמה זמן?

אול (בלהירות) אינני זוכרת בדיוק.

השופט האם את זוכרת בדיוק, מי בקר אותך?

אול כן.

השופט מי?

אול (מצביעה על מרטין, בבטחה) הוא! (מגונה באולם.)

מרטין אולגה!

השופט לשתוק! אני מזהיר אותך.

קטיגור זה בפנים משורת הדין.

[ט'ז]

השופט: הזכור לך, מה שאמרת בחקירה הראשונה?

אול: לא.

השופט: מדוע לא?

אול: לא היה שום הנגוח ~~...~~ כמעט מיד אחרי שנפצעתי ולקני הנגוח. יכלתי להתבלבל.

השופט: עד כדי כך, שהחלפת את שני האנשים?

הקטיגור: העדה שאיננה זוכרת את תוכן עדותה הראשונה (הדבורה ברגע), (ועליה) אין לחקור אותה.

השופט: מה היה אחרי שנפצעת?

אול: נפלתי על הרצפה.

~~השופט: לא ראית המתלוננת~~

השופט: מה קרה עוד?

אול: מכס בא.

השופט: מה עשה (הוא)?

אול: הוא התקוטט עם האורח.

הסניגור: עם איזה אורח?

אול: אורח קוראים.. לאיש..

הסניג: אני מבין. האורח הוא האיש שדברנו הייתה. מאין את יודעת שהתקוטטו?

אול: ראיתי.

השופט: אחרי שנפצעת, התעלפת מיד – לפי עדותך הראשונה.

אול: התעלפתי, אבל לא מיד.

השופט: האם יש לך איזו ידיעה על סיבת המעשה? מדוע, לפי דעתך, דקר אותך הנאשם?

אול: מתוך.. תרגזות.

הסניגור: ~~[illegible]~~ האם את רוצה לומר בזה, שעשה ~~את~~ המעשה מטעמים ארוטיים?

אול: כן.

הסני: הזכור לך, שהיית לבושה, ואפילו עוד במעיל הגשם?

הקטיגור: זה אינו משנה כלום. גברים כאלה אין הלבוש מפריע.

השופט: אני מבקש להמנע עכשיו מן ~~[illegible]~~ הויכוח הזה. בשאלה הזאת ~~[illegible]~~ (יחוה) האומחה (האומנון) את דעתו.

הסני: מסרת לנו, שהמעשה נעשה זמן קצר אחרי שנכנסת. כלום לא הספקת להוריד את מעיל הגשם?

אול: המעיל לא הפריע.

הסני: למי לא הפריע?

אול: לי לא.

הסני: מעיל גשם רטוב לא הפריע לך?

השופט: אולי בכל זאת לא הספיק הזמן להורדת המעיל?

הקטיגור: אני חושב, שזה אינו משנה כלום.

השופט: ~~[illegible]~~ נראה ~~[illegible]~~ (אפי) האומחה, אם על סמך מקצוע האנפילור קלינית ברגע הכניסה ~~[illegible]~~ מיד אחרי הכניסה, בלי הקדמות, או זמן להתעוררות ~~[illegible]~~ עד המעשה.

[ט'ג]

הקטיגור: לפי ידיעתך או לפי דעתך, למה הג'ינג'י מגנה?

אול: כדי להגן עלי.

השופט: מאין ידע, שצריך להגן עליך?

אול: כי סיפרתי לו על האורח הזה.

הס׳: מה סיפרת לו עליו?

אול (אחרי היסוס): שהוא.. נראה מסוכן.

הסנ׳ (בקול רם): הנאשם נראה מסוכן! נא לראות אותו ולרשום (הביטו) את העובדה הזאת.

הקטיגור: כנה הרושם מן הנאשם הערב, וחושבני שצדקה.

הסנ׳: ואני חושב, שגם העדה לא הרשמה ממנו אף רגע. העדה! אם הנאשם נראה לך מסוכן, למה נפגשת אתו כמה פעמים לפני-כן ואף בפעם הרביעית?

אול (לאחר הפסקה): הוא שילם הרבה.

הסנ׳: היתכן? במכתב הזה אתה מוסר נאמר: „כל שנות עבודתו ספרנו אותו כישר, נאמן ומסור". אבקש להואיל לעיין במכתב כולו (מגיש את המכתב לשופט). המשכורת אינה גדולה. אם בכל זאת שילם, היתכן ששילם הרבה?

הקטיגור: אולי ימים לפני המעשה קיבל משכורת.

הסנ׳: באיזו פעם שילם לך?

אול (בקול חלש): בשלישית.

מרטין (מבצע. מסתיר פניו.)

הסנ׳: כשאת יוצאת לעולם בערב..

הקטיגור: השאלה הזאת דורשת רק קו חשוב. כיוון גם לאזני הסניגור, שלכה העדה את המגלוב ועוזרת למרות מצב בריאותה שעבה קשה לפעולות ...

מרטין (מתעורר מהרהורים)

הס׳: הרבה הלקוח של הערכת העבודה אין "יחס" לשני המגלוב, כל זה סבורני אינן ברורות והבליבות במצב החדש מסוכנת.

קטיג׳: אני מתנגד לשאלה כזאת.

השופט: בית המשפט יתלוה בעניין ערך העבודה ויסיק את מסקנותיו.

הסנ׳: אם כן — כשיצאת בערבים לעולם, היית גם מרשמת, לאמ?

אול (בקול נמוך): אולי.

הסנ׳: למה היית בערב הזאת בלתי מרשמת?

אול: אינני זוכרת.

הסנ׳: אולי תזכרי בכל זאת?

אול (שותקת)

הסנ׳: הידע "האורח" בכלל את מקצועך?

אול (קרובה להתמוטטות): בוודאי!

הסנ׳: אם כן, למה לא הרשמת, כשהלכת לפגישה אתו?

אול (עצבנית): נדמה לי, שזה הפריע לו...

הסנ׳: או אולי הלית להסתיר משהו ממנו?

אול (בהיסוס): אינני זוכרת. בלי נטיות אימהות.

23

הסן ~~ודאי~~ זה ודאי נכון. האם זה היה בעיניכם בלי מגע מיני?

אול (מחניקה מעשה בכי)

השופט אני מבטל את השאלה הזאת.

(זוהי הפעם שאלה על פעולה מיניות.)

הס׳ והיא השאלה המכרעת.

~~הסניגור~~ ובלי אינה מכרעת.

~~הקטיגור~~ הס׳ מאז הבכות הראשונה עד שעת המעשה עברו ששה ימים. מגע מיני באמת הופך בצאת מתאימה למומנט עליו אל הנאשם כמו הטענה שיגע את מצבוה על הטבה אל ~~הטענה~~ הטענה שהוא נראה מוכן.

השופט בעוד זה מרומן בסיבוכו לא החקירה. אבל אסיים את החקירה על שאלה יותר עניינית. המכירה את את הסכין הזאת?

אול (מצביעה)

השופט אל תבהלי. הסתכלי יותר, ~~את~~ הסכין והגידי לנו.

אול (מביטה אל מרטין ולא אכס) אינני יכולה.

השופט הדבר חשוב, עלינו למצוא את האמת.

אול (מתחילה בקול נמוך ומרימה אותו לצעקה) אינני יודעת.. אינני יודעת כלום.. הוא רצה לחנק.. נפצעתי במגרה..

אינני זוכרת!

השופט הרגעי, דברי ברורות. מי הוא שרצה לחנק סכין?

אול (צועקת ~~בכוח~~ באפיסתם) מרטין!

השופט ~~בעוד נגמרת דבר~~ בזה גמרנו את העדויות. ~~[illegible]~~

לפני הסיכומים - רשות הדבור לנאשם.

~~(מסך)~~

מרטין (מתנפל בסגבוד, אל לעבר אולגה) זונה!

~~(מסך)~~

ז׳ק.

~~(עם או בלי מסך חוזרת התמונה א׳ מתחת לגלגל.)~~

~~אולגה זאת היתה השלישית בשבוע. אבל אחריה לא התאוששתי ולא נפלתי בחלומה על שחת. בעבודה הריאה אותי~~

~~מבר. ברוכה עבודה הנקיון, כי יש בה כבליות את החיים, את נפשו של אדם.~~

(באמברון של בית חולים. אולגה על ברכיה ומשפשפת במי סבון את הרצפה. ~~[illegible]~~)

רגלים רבות עוברות במשך עבודה. אחר כך העורת.)

אולגה ברוכה העבודה הקשה הזאת, יש בה כדי לנקות את החיים מכל רע ואת נפשו של אדם מן השחיתות שחודרת לתוכה. והאור ~~[illegible]~~ לשרת, להועיל, לשרת מאמינים, להועיל למועילים.. ועוד האור הגדול שאתך.. לא להבניע, לא לפגוע אחרים, לעורר אצבעות ונגעם לעורר את הברכנות, לכבד, לחבק, להאיר, לפקוח עינים..

העורת (נתקלת בה) התחרר מפני שאינני רגילה!

אולגה (מניחה קולה) את בדרך הנכונה, עוד ~~[illegible]~~ כעשר פסיעות קדימה, ~~[illegible]~~ בצד שמאל. את מרגישה שבגלל החמלה?

העורת כן. כי לעתים אני רואה משהו כמו אור ואפילו צללים. הם מרים לי את מצבי עוד.

אולגה למה את הולכת לשם?

העורת הרופא אמר שאולי לא אשאר עורת אחרי ניתוח, ושאפשר ללמדו אותי גם עכשיו.

אולגה בוודאי ~~[illegible]~~ תוכלי לקבל עזרה, אני בטוחה.

העורת הכה שנתנה לי השאלה הזו עוזר לי להאמין כי ורק שרוצים לתת לי מתוק רחמנות.

אולגה למה את סבורה שזאת רק רחמנות?

העורת מאז נתעוררה נפקחו עיני ואני רואה לא מעט מה שקודם לא ראיתי.

אולגה מה את רואה באלה הפרורים רק?

[טז] הערג בעיני הרואים אינני עוד אלא הערג. בעיניהם כולם מחוייבים לעזור לי. [illegible] לאבות ובעבר.

אול: איפה היחס הרצוי לך?

הערג: שיראו אותי כמו שאני, אלמלא שהייתי [illegible] אסוני.

אול: אז היה לך אולי יותר קשה..

הערג: יותר קל. אין דבר יותר קשה מאשר לקבל מתנות מתוך רחמים, נדבות.

אול: בנותן לך מישהו איזו עזרה ממש מתוך רחמים?

הערג: (בקול של צער) כן. חברי. הוא גזל אותי מתוך רחמים.

אול: אולי את טועה? אולי מתוך עוד משהו?

הערג: כן, באמת מתוך עוד משהו, (ברגע האחרון אפילו) מתוך קרבת האומלל לאומלל. הוא (נושא לי) לאחד. הוא צריך (כמת) גם אותי.

אול: מדוע הוא כך אומלל?

הערג: הוא היה מאוהב באשה מלאכית, באמת מלאכית, אינני מגזימה. והיא עשתה בו פשע שטני.

אול: (לאט) איך זה יכול להיות?

הערג: אין לי מושג, אבל כך הוא. [illegible] לפני כארבעה שבועות על מטוס אחד. הוא יצא זכאי, אבל לו היה נדון אפילו

אול: לכמה שנות מאסר, היה לו יותר טוב.

אול: אני קוראת מעט עתונים.

הערג: [illegible] קרבה הקריבה את עצמה, כדי להציל אותו ממות ונפצעה קשה במקומו. במשפט הביעה לעשות הרולח, ואותו האשימה.

אול: [illegible] איך יכלה לעשות זאת ולמה? מה חשבה, מה רצתה?

הערג: איך אבין אני מה שגם [illegible] ממנו נבצר להבין ומה שאיש לא הבין עד היום?

אול: [illegible] אותו אדם גם מלאך וגם שטן – היתכן? למה לא ניסה לחקור, להשיג איזה הסבר?

הערג: אחרי זה היה כמו חרש. שום דבר איננו מושך אותו, שום דבר איננו מביא אותו, הוא עושה רק את חובתו וזהו. [illegible] אל החדר מסגר שאונה.

אולגה: (בקולה המבעי) עוד רגע, כי לא אתמה עוד (תופסת את ידיה). אולגה!

הערג: (נרגעת אחרונית) לא, [illegible] עזרת לי, הצלת אותי, ובשום שריר אחד תאסרי גם אותי לרלין!

סוף

(חדר רביע החולים. אולגה [illegible] אחה"צ בעל העורג, אנדריאס.)

אולגה: כמעט שלמות הכל ועדיין לא [illegible]. בשעתים כאלה קשה לי לעזוב את העבודה וללכת. זהו [illegible] נעשית [illegible] מורה בעיני כולם, [illegible] לשם הענוג, עוזבת את העבודה לשמה. רבות [illegible] שוכחים לעשות דברים לשמם. מי יודע ואולי זאת מחדש.

שני אחים (מכניסים מטה ועליה חולה חבוש)

אולגה: מה קרה?

האח הראשון: מה זאת אומרת – מה קרה? את לא כל-כך חושבת פה, עד מתי תעמדי [illegible] של הראש צריך [illegible] דבר?

האח השני: זה במקרה מקרה של התאבדות.

אולגה: (נרגשת) הוא חי?

האח הר': אלא מה? אחרת היו מביאים אותו לקבורה מיד ולא [illegible]. זאת כבר מסורת אצלנו. התאבדויות [illegible] אל החדר הזה. פרוטקציה למתאבדים.

האח השני: שטויות, אין שום מסורת (ואין שום פרוטקציה) אלא כאלה שולחים קודם כל-בבה, שלא [illegible] את מצב הרוח. אני בעצמי לא הייתי מפריע להם. מי שרוצה שלמות, שיהיה לו.

האח השני: אולי [illegible]. לפני כמה שנים לא היית מדבר ככה.

האח הר': אלא איך?

האח השני: הייתי לפחות מבחין, אם כדאי להתאבד או לא.

האח הר': בעצם זה כדאי?

האח הש': (בחיוך) למה לא? מפני שהוא בעל מום?

האח הר': צעיר [illegible] – ומי יודע מה עוד. כלה מחליקים בחבורה, שחולה וחולה לא ילך לו!

האח השני: עכשיו [illegible] אנחנו.

האח הר': [illegible] מתבונן על השמש ומתרגל כשמתנגדים לעבודה [illegible] צריך לקבל? אם מלמד ככה, יצא אותו גם החדש (יוצאים).

Otto Schneid
Papers

(י"ד)

אולגה: חרש, גבן, צולע.. כמה שבאלה, מוכים בגלל המכות גם יחד? זה לא יהיה אלא הוא, בעלה. משונה, כששמעתי על מה שעשה לה הרגשתי כלפיו יותר רחמים מאשר כעס, הבנתי, שזה יאושו של אבן ואומלל. אולי לא הבנתי [illegible] דווקא לה, אלא הוכרח להבין [illegible]..

המאהב: (גונח) הוי – אני חי! אי-יוצלח ארור שכמוני.. עדיין לא נולד אפילו המוות [illegible].. והאם גם צורך (גונח) כמו צרכנו בחיים. אני אולי ראוי לעינויים איומים.. רשע כזה כמוני כבר הייתי בבטן אמי.. והתעסקתי במוות, כיצד אכה אותה, כיצד אחרר את חייה, כיצד אסגור אותה! מה פלא שבעת הרע נענשתי בגופי, וארטוט זכה וכולם הוסיפו ענש ונקם, פנים, גרשו, לעגו, ירקו, קללו. לחנוך צריך מנוול כמוני..

אולגה: אינך מנוול!

המאהב: (לא שמע) לחנוך (תנועה נמרצת)! הוי כולי כמו צרור.. כבול.. כבלו ידי ורגלי, לאמן עיניי, בחבאים, שלא אגלה, שלא אצרח. גואו, בהתחלה, המציאו סגנון חדש, אני מזכן!

אולגה: (שמה ידיה על כתפיו, בקול רם) לא כן, אין מסגפים ואין מעניש..

— למרות האיש הגולה [illegible] שי אפילו המות..

המאהב: (נבהל) מה את רוצה? (אינך כבול)

אולגה: אני רוצה שתרגע, כי אין מענישים ואין על מה להעניש, ואינך רשע.

המאהב: אני לא רשע (צוחק)!? את יודעת מה עשיתי? ומה עוד רציתי לעשות?

אולגה: כל ועשית מפני שבלות ולא מצאת לך מבין וידיד. או אולי מצאת?

המאהב: איך יכול מנוול שכמוני למצוא ידיד ולב מבין! ולב המבין רק גמלתי בשנאה.

אולגה: כי אחרי כל יסוריך לא האמנת עוד, לא האמנת, שמישהו יכול לחבב אותך.

המאהב: איזו משוגעת תחבב אותי? רשע מגען שכמוני!

אולגה: ימה טובה, אני יודעת, שמתחלה היית טוב, רק סבלת יותר מדי.

המת': אף פעם לא דברו אלי כך. אפילו לרחמנות זכיתי רק פעמים ספורות. בעבר היה עלי לשלם בכסף מלא. מה שבאחרים מקבלים חנם, ואני קניתי זאת בסחורה..

אולגה: (מבצעת)

המת': לבסוף התחתנתי, אחר שעשה חסד עמדי.

או': ולא הוטב לך? [המת': מה? או': אם לא הוטב לך.]

המת': להפך. עוד ירדתי במדרגות גיהנום.

או': מה עשתה לך?

המת': (גונח)

או': כואב לך?

המת': רגע אחד הגעתי כאיש חדש ונורא. גבר עוור. היא לא עשתה לי כלום. היא [illegible] היתה גאוה.. המלכה בחסדה ואני עבדך עבד שנכנע לחסדה. לכן גם עינו אותי חשדות מחשדות שונים.. חשבתי זה שניצא לי רק לשם מסוה לעלבון. היא גרה חסדה גם סיפרה לי בעצמה.. שהיא לא מאהב והיא הואילה להאצלב ממני ולהתחתן עם בעל מום עלוב כמוני. ובאלכה הלאה לא האמנתי. אבל אותי התחשב שהיא ממשיכה בזה. מתחילה חלטתי לסדר אותו ובשלו אחר כך.. אולי גם כך קחתי ממני.. החלטתי לסדר אותה ואחר כך ואותי. הסכוי להיות סוף סוף פטור מחיים כאלה נתן לי הרבה כח. כבר כל חפצתי להיות פטור מעצמי. אבל לעולם ראיתי שבעיני היא סובלת ממצבו והרגלנו די אילה כבש אחר. לא ידעתי ידי ורגלי, עבדתי באמצעה כניעה. לא פעם הבנתי ראש שבילה.. ושלי, אבל אחרי כל בזאתי להחלטה אחרת (גונח).

או': היה לך חבל עליה.

המת': לא הבנתי אותך. הבנתי נולד אחר. שינה ממנה חפש פעולה ובעת משובתה (ועוד) עשתה אותה לי. הראתי בחצון כל, רק לא משטרה ומשפט ומאסר וכו'. עזבתי אחריה. [illegible] אל ביתו, ואני בעל אחריה. היא הולכת ונשף התחבאתי שמה למדרגות, נשר חלוף. המהירות יצאה הדלת ואותי. ולא נגבלתי, אולי הייתי חוזר בי.. האמיני לי.

או': אני מאמינה לך. היא נפגלה ממני ואמרה [illegible]

המת': גם משופט האמינו לי והיה לי מזל. הרשיעו לי רק חצי שנה.

או': מתי יצאת? [המת: מה? או': מתי יצאת?]

המת': אתמול. הייתי לבד, וכולם סרו עוד יותר מדרכי. וגם לא לחם, כי במעצר לא עוד בנתיים אותי (גונח). רגע לא יש לי [illegible] אמרו יפה יש להם. הם אומרים, שגלגל לא קם בו, אלא [illegible] בנוסיים באסור, ורגלי נמעט שיפה פעם אור כל האמצע. אבל גם כל זה לשוא. אני אי-יוצלח, כי עוד לפני שיכלתי להיוכח אם סבלתי בזאו אחרים והמציאו [illegible] מה אני קיימת המציא.

או': איזה דבר?

המת': פצצה איומה, שבגברים כל מסביב, למרחקים, ולא תשאיר שומח. פצצה גבירה.. כל האנשים וכל המכונות אין כח כלה. (גם יחד)

או': מה?

המת': אמרתי לך, אין רשע כמוני. כל אותו מותי יצורים. מיד. גם את עצמי.

או': (לאט) לא! אתה צריך לחיות.. המאלי רנסיונורים!

המת': למה עוד אחרים? את רוצה את חורבן העולם?

או': לא לא. אני רוצה שיהיה יותר טוב בעולם.

— הפצצה נמוכה

המג' על ידי [illegible]? משוגעת!

אן איני משוגעת. הלא אתה אומר, שכל האנשים וכל המכונות אין כח כלל.

המג' אאה..

אן הנה המכונה איננו מוכרח להשאיר. הוא יכול לעבוד, לבנות, לשחרר בני אדם משעבוד, שיוכלו לשמוח ולהשתעשע ...

המג' אבל זה נגד המציאות!

אן לא! זה רוממות הרוח! המצא אתה את אלה וריצך יהיה הנח לברכה!

המג' נאמר? כידי יהיה הנח לברכה? היתכן?

אן כן. כל ספק. עליך למהר, כדי שיספו את המרוץ תהיה ראשון. שתספיק ותשיג לפני [illegible] לגרום!

המג' אין [illegible]?

אן אולגה.

המג' לו הייתי זוכה לאשה כמוך, הייתי מכבד מושיע.

אן גם בלי אשה כמוני אתה יכול להושיע. בכשרונך, בידיעתך, בכח עצמי..

המג' מה? בכח עצמי? היתכן?

אן השתדל לבריא מהר, תשיג את המטרה, תנצח.

המג' (נסער) אשיג את המטרה, אנצח, אולגה! (גונח) רק אני נגזל, אני אומר לך, שאני חולה.. והחשך הלזה.. ואני רוצה לראות אותך עוד ואינני יכול. את פה על ידי אשריא.. אמהר.. אשיג את ה.. (גוסס) (בכל מחשיך..)

אשיב לכל בני אדם! אשחרר..

אולגה (צועקת) עזרה! (מבהלת)

רופא (נכנס) שקט! (ניגש עם כוס-התרופה, ניגש נמוך) שקט.. (מבהלת פעמיים)

האחים (באים ומכניסים מטה וכה אדם)

הרופא מה יש? שנים ביום אחד?

האח הראשון כאלה הזמנים.

האח השני אין הרבה תקוה כיום.

הרופא איזה מקרה זה?

האח הראשון קפץ מדירת מגדל.

האח השני המנתח אמר, שיש לו סכויים. האח הג' נראה, אם ישמח.

הרופא קחו עכשיו את זה.

האח השני אל חדר המתים?

האח הג' אלא לאן? (לוקחים את מטת המת)

אולגה (אל הרופא) (בעצבנות) אפשר להמשיך בנקוי?

האח הג' אלא מה? מעשי? ההלויה ושתוף? (האחים יוצאים עם מטת המת, הרופא אחריהם.)

אנדריאס (מתעורר) מים!

אן (אצה ומגישה לו מים) אנדריאס! מה לך? מה עשית? אולגה הוא אחר רק זמן קצר אחרי הנתוח. אחד האומללים ביותר (מתקרבת ומגישה) הלא זה - חי, נפשי, זה אנדריאס!

אנ' אני חולם. אולגה?!

אן אל תתרגש, היה שקט, שקט!

אנ' (שוכב) כשאני רואה אותך.. (שותק)

אן אנדריאס יקיר, היה שקט!

אנ' נדמה לי כמעט, שיש עוד אילה טעם בחיים.

אן יש ויש! היכולת לשכוח?

אנ' (מדבר בכבדות) לכן.. שלא שכחתי. זכרתי כל מה שהיה.. וכל מה שהיה יכול להיות. אבל כל חיי נעשו עכר, הכל היה.. היה היתי.. ועוד עמד אותו חלון שבמרפסה.

אן מה החלון שבמרפסה?

אנ' את.

אן אנדריאס, אתה זוכר הכל, רק שיחה אחת אולי שכחת.

אנ' אני זוכר ושכחתי. מתחילה התלהבתי, אבל אחריכן ראיתי, שעדיין אין לי כח לעשות מעשה גדול.

אן המעשה הגדול מורכב מהרבה מעשים קטנים. כמה קטנים כאלה כבר עשית. אבל הכל מורכב לאט. אני צריכה אותך, את מעופך, את אמונתך, את מסירותך. הבה נעשה יחד את המעשה!

אנ' אולגה, עדיין לא תפסתי, מה את רוצה? את מטפלת?

אן לא, אני פועלת נקיון.

אנ' (בלחש) לו ידעתי זאת לפני כן, הייתי בריא ושלם. הייתי עף אליך על כנפי תקוה ואמונה. מיחל הייתי לגאולה והיה לי כח לבקש, לגאול, להקים מהריסות, חיי בני אדם וחיי שלי. הכל הייתי יכול עם כזאת אהבה טהורה, גדולה..

אן ואני לקחתי ממך כל אמונה..

- אותה האמונה שנתנה לי. כשפגשתי רק בבית-הקפה הבוא, היה לי פתאום מר, ויחוד אחר כך, כשהתחלתי לדבר, ואולי לא הגשמתי
ולא הייתי בטוח.. אבל גילה הדבר ראיתי אותך שוב ואת לא ראית אותי. עצמתי את עיני, עצמתי ופקחתי אותן, חשבתי את עצמי, אם אין אני חולם והיא כאן
וגם זאת ואמת את.

אולגה אולי לא הייתי זאת אני.

אני עכשיו אני יכול להבין (שזאת) שלא היית זאת את. אבל גלילות הים ובעל החבשים הנוראים שבאו אחריהם הבינו רק שזאת היית את. זאת היית
בתשובה שאלה אותי וכן היום גמרה את ארוחתה.. לא היה לי דרך אחרת, כי נכרתי הכל, את חלקי נכרתי, את אשמתי. יפעת שלא הרגתי אותך,
אלא הריעות לך יותר, גזרתי אורח חיים.

אולגה הנה אני יוצאת מחדש, האולה מקימה אותי לחיים מחדש. אמונתי ותפקידי. אמונתי תשוב ותהיה גם אמונתך ותפקידי הוא גם תפקידך. אני מאמינה
בעניי ובמעשים טובים. אני רוצה לחיות. ואתה?

אני גם אני!

ס״ח

(חשך ורק אולגה מוארת. לאט חוזר אור ונו נראית מחדש תמ׳ א׳)

קול גם אני!

קולות כולנו רוצים לחיות.

מרטין (ניגש אל אולגה) אולגה, באתי ושמעתי את האמת כולה. אני אוהב לחיות רק אם תואילי לסלוח לי.

דבורה אנא סלחי לו, אולגה, מה שאמר, אמר בלהטו, בשגגה, בטעות. סלחי גם לי, ~~גם לי~~ הייתי עוורת גם בלבי, ועתה אמתך מאירה עיני.

מרטין סלחי, הדיני, גלי, השיביני נחמה!

קולות אולגה, גלי, הדיני, השיבי!

אולגה (אל דבורה) הלא מטעות נבעה טעותך. תמה וזכה הנך מאד. (אל מרטין) את לבך ידעתי, כי טהור אתה. ואני ירדתי אל שפל מצולות טומאה.

קולות יצאת טהורה!

~~**קולות** מנגד נשמה נכנסת טהורה כן יצאת טהורה!~~

מרטין בחסד רב נפשך לבלוני ואני חללתי את כבודך. אנא זכרי את הטוב ואת הרע הדיני, אולגה, אלי, השיביני ושובי!

אולגה הבא לא אשיב, שוב לא אשוב. והנה (זאת) אחותי, לך נפשי פרושה, עיני משגרות אליך. [illegible] אנא זכור זה
את הטוב ואת הרע הבן. הבשר, שוב!

מרטין היו ימים ובקשתי אתך לבך. והנה, את נותנת לי ~~עוד~~ יותר.

מנס (אופיין) בי! מה מתני, בשכולך אלי? באתי אותך, השכחת אותי? עוד אני נמצא..

קולות הלאה! הסתלק! לך!

מרטין לעולם לא תשלח עוד ידיך בי טמאה. לא ידעתי (ולא אבין) פחד, לא ממך ולא מכולכם.

מנס עוד תשכונו לא מכבר.

מרטין אני מוכן לספורו גם הפעם. → 28׳

אנדריאס מאין, בשם שיתי! (מתנפל על מנס, מניע אותו)

מנס (נעלם).

קולות כולנו לך נפש חומה. מהיום ועד תם.

אולגה הנשבע, הנפש כנפש אחת?

אנדריאס הבה נכרות ברית כולנו.

קולות בני בריתך כולנו, ברית אחת אנחנו.

אולגה (ובגבולה החלטנו גבולה בצעה הזאת. אבל עיני אל יותר גבולות.)

קולות בררי!

אולגה
כל חלבה ועד אשפל
מסכן ודל ועד אמלל,
מכה גוהר ומנגע,
עשוק, עלוב ומקפח
ומדכא, נצח ודך
לנו יהיה כאח.
את הברית נכרות לכל:
יחד לשאת ולפרוק את העול.

קולות
את הברית נכרת לכל:
יחד לשאת ולפרוק את העול.

דבורה יחד נלמד לשאת את העול שאין ביד האדם לפרקו..

מרטין ואת ~~עול~~ עול הרעות שבאו יבינו העמסנו עלינו - נשבור.

אולגה
אל צרות ביניך וביני,
ברית אהבה בריתנו תהי.
והיא תקום בל תשל
גבול בין אדם לאדם לבל.

קולות
היא תקום בל תשל
גבול בין אדם לאדם לבל.

אנדריאס הבונו, שליחים, לצאת אל ערים וארצות, אל קרוב ואל רחוק! לבשר ולעורר, לעודד אמונה, לחנך לעבודות..

כי אביה לך אתה (אתה) ... לי: רק אני הרי אני מקודשת, ואיש, לשם, לנעולתך. ואמר יהי גם חלקך.

מכס (מופיע וצורח) מסגיר משטרה! (יורה אל הרקע. מטר יריות מכל הצדדים.)

אנדריאס (קופץ אל מכס. ערבוביה כללית.)

מרטין (נפגע ונופל)

~~ש~~ אולגה (אצה אליו ונופלת.)

בעלה (בראש קבוצת שוטרים) אולגה! (קופץ ומשתדל לעזור לה) את שומעת? את בחיים? אני משגיח אותך, שני, אולגה!
אני הוא ~~ה~~ צוויתי לירות שירות, ~~אהבתי~~ אני הוא שהצלחתי אותך, שניות רצחתי אותך, אבל לאהוב לא חדלתי, תמיד
אהבתיך! אולגה, ~~את שומעת?~~ את סולחת, את שומעת?

אולגה (בקול חלש) שומעת... סולחת.. (מתה.)

בעלה (אל השוטרים) אתם מהם לא אוכל להיות ואתם מהם אינני רוצה עוד להיות! (אל אולגה) בחיים נפרדנו, במות
נתאחד! (אל עצמו) מלאתי זממי [illegible] (יורה בעצמו).

אנדריאס ואני רוצה לחיות. אולי יהיה עוד בצאי.

השלמות

(2)

דבורה אהבתי איש יליד, [illegible] ונגיף. [illegible] גרבית שאהבתי [illegible] לצאת מזונה לתת לו את כל אהבתי בלי חת. הוא אהב אותי. אבל אף פעם לא רמז על חתונה או על תכנית משותפת. בלי הרגשה ברגשת האשה הנעלבת.
אני רציתי לתת לו את כולי והוא כאילו חשש לשחק [illegible] סתם אהבה, נשיקות שיגיעו, וגם הוא התגבר בשתיקה כאילו הוא נאבק ממני. לעתים [illegible] אותנו [illegible] מה זלזו.
איננו יודעת, מדוע לא ילדתי, ואיבדנו גררה אהבתנו, עד שפרצה דינינו הבום.

מישהו מה עשית?

דבורה הכרתי איש אחר [illegible] בעל מום. לעתים חשבתי, שהוא ראוי להרבה התחשבות וחיבה או לחמלה, אבל מתוך חמלה יכלתי לתת הכל, רק את עצמי לא. וכשבא הגרוע בין האיש האהוב ובינו — יכלתי פתאום לתת את עצמי למסכן מתוך אותה חמלה.

מישהו איך [illegible] מתוך חמלה?

דבורה המסכן הגלה [illegible] כאילו מאור [illegible] אותו עד מות ברנאות. הוא היה גאון [illegible] לפגוש אותו.

מישהו הגלית את עצמך, [illegible] ספרי על האסון.

(18)

דינינו גרע, אבל הוכרחתי לראות אותו או לנסוע לעזור.

15

~~ולעזור הבנייה איננו~~ מושגל מלא

(דין [illegible] ביום [illegible]: אחרי או לפני האושפט.)

אה! כן! אסתן. [illegible] אולי גם [illegible]. לפני האושפט אולי לא ירצו לספק את [illegible]. אור, הרבה אור, אויר, אני מונה..

3

אולגה ועוד גוסף לארכב. רק אני אינני רוצה ואינני יכולה לחכות עוד לעזור בחינוך ילדים.

הבעל לך עבודה בבית, ובתוספת הקליטה את קוראה חינוך ילדים?

אולגה הלא [illegible] הקטנים אני מטפלת ומסדרת חדשים. והקליטה [illegible] מתחילה לשעמם אותי. הבכנסת שהיא נוגעת איננה מסודרת כראוי, היא כמעט מגרית.
אני רוצה חלק הגון ומסודר בפרנסתנו.

הבעל בזמן המשבר נחוץ מאד גם בלי חלקך.

אולגה (ברוך) לא כן. בשעבה משבר, יהיה חלקי פחות חשוב. דווקא כעת כדאי שאשיג משהו יותר בטוח ומסודר. עדיין לא שכחתי מאומה מן העבודה במשרדית. אולי אמצא משהו לחצאי ימים. אז ישאר לי עוד הרבה זמן לבית.

הבעל אני מסופק, אם תמצאי. מוטב אל תתרוצצי לחנם.

אולגה עדיין לא חפשתי.

הבעל אולגה..

אולגה אל תתעלם מן ההכרח. הרשה לי. אני רוצה לנסות, אולי כבר אמצא. לדשא לך דבר טוב בעוד שבועים-שלשה.

הבעל (מתרגש) אולי את צודקת. חצאי ימים - יהי כן.
(פריבה בחבה, היא הולכת)

ט"ו

אולגה (לאחר שתיקה, [illegible]) אם כן, לא נכון. איננו דיבם, אלא בא מסר. [illegible] שלעבודה אין מושג מלא. עוד אני רשומה. אבל זה מציל אותו מ[illegible]. איננו יכולים להוציא לגבל את האיום העיקרי (נושא לרוחה)! [illegible] לא ישיגו אותו. [illegible] לפי שעה מה אפשר, כדי לחום על צאו, אל יקחו ממנו לעזרה?

15

[illegible]

השלמות II

21

זה הסוף שלנו. אנחנו..

הסניור: אתם - ראויים להשמדה!

אולגה: אולי להורדה?

השופט: אין לך רשות הדבור. ואין כאן מועדון לוכוחים.

הס': נכון. אבל לנוכח התהוות האלה ~~[illegible]~~ קשה להתעלם מליקויי החוק.

~~[illegible]~~ השופט: אבל ~~[illegible]~~ כעת אין אנחנו מטפלים בשפור החוק, אלא בהשלטתו.

הס': העד, אם כן, פעל מרגשי קנאה.

מנס: אמנם. אולם אני..

26

~~פעם חב~~ בימים האחרונים היה חביב לה פעם ~~[illegible]~~ לארוחת הערב, והיא באה באחור רב. במקום ללכת אתו, קפצה אל הארון, הוציאה כסף ובלי אמר ודברים הלכה חולה. ~~[illegible]~~ הבנתי אז, שהיא

28

הזונה: עד היום קבלתי ממך, ועתה לך מכאן, טמא!

מנס: לשתוק, ולא ~~[illegible]~~ אראה לך וכל השמרטוטים!

אולגה: עכשיו אני יודעת, שטויות. לא כל אבק יש הגרעין. הסתלק, ארור!

המורה: גרעין טוב יש בוודאי בכל בני אדם, אבל לא בכולם. אני מכירה אחד, שאין בו שום גרעין ~~של אדם~~ אנושי. אני מכירה. הוא שיבר סיגריה אותי.

הזקנה: מי?

העורת: בעלי.

מישהו: בעל מה?

העורת: על זאת אינני (לאחר הפסקה) אינני יודעת, אם באמת נענש על מעשיו ותעלוליו או אם בגלל רשעו נקמתו על מותי. הוא גבן ובולט וחרש, ואני החלטתי להיות לו אשה נאמנה. אבל הוא לא האמין לי, ויצא בצער היה אותי.

מישהו: איך זה?

העורת: אמרתי אל לבי, שאסור באמת ונוסדתי לו הכל ושבוא כי פרח כדי להבין, והבינה תעזור את שגאתו. ~~אבל~~ אולי לא השגתי, אולי לא הספקתי. בלילה ההוא נפצה להרג הגזע בעיני, באש, בשמש, הלילה חבר לועכי ונשאר כי (שוגר). כי נפעם אחרת אולי אספר לכם עוד.

מישהו: מי יתן לנו לאבזר שלום אלו את המלה הנכונה, כי זה הברכה. והמחמוד..

אנדריאס: ארוב. ראו אותי. זולא הרגלה, תרגומנו..

מישהו: שמעתי, אתה צייר.

אנה: הייתי צייר, בעל רק הייתי.

מישהו: מי אשם בזה?

אנה: אני. (לאחר הפסקה) היה בין ימים והייתי גן של... ומאבדה למדרגה שלי. בין ימים לשיני גרוד

<u>Persons</u>

Olga	הנפשות
Her Husband	
Peter, Painter	אולגה
Max	בעלה
Martin	אנדריאס, צייר
A Blind Woman	מכס
Her Husband	מרטין
	עורת
	בעלה
An Old Woman, the Mother of Max	זקנה, ~~[illegible]~~ אמו של מכס
His Messenger	~~[illegible]~~
A Lodging House Keeper	~~[illegible]~~
A Peddler	זונות וגברים שונים. מסכנים ומסכנות. שוטרים.
A Judge	בבירה אירופית בימינו
An Attorney	
A Defence Lawyer	

שליחה
משכירת חדרים
~~[illegible]~~
רוכל
שופט
קטיגור
סניגור
רופא 3
אחות 1
שני אחים 2

A Bailiff
Clerks
A Nurse
Two Orderlies
A Doctor
+ Various Men, Wretched Ones, Policemen.

...tal in our Time